NĂM THỨ CHÍN SỐ 411

GIÁ BÁO
MỘT NĂM.. .. .. .. 12$00
SÁU THÁNG.. .. .. 6 00
BA THÁNG.. .. .. .. 3 00
MỖI THÁNG.. .. .. 1 00
MỖI SỐ.. .. .. 0 04
Mua báo tính kể từ ngày 1er hay 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước

ĐUỐC NHÀ NAM

Chủ-nhiệm: NGUYỄN-VĂN-SÂM

BÁO XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

51-53 Rue Mac-Mahon — Dây thép nói số 21.223

Tổng-lý: TRẦN-QUANG-AN

NGÀY THỨ SÁU 7 MAI 1937

Muốn cho chỉ người hết bóng-bộ, tâm người không phấn khởi, máu người sẽ người-lạnh, thì có gì hay cho bằng có nha-phiến.

Thế mà đang lúc nhơn-tâm hay sôi-nổi, lại tăng cao giá á-phiện, là một chánh sách sai lầm.

Chuyện thị - phi

MỘT CÁI CHÁNH SÁCH LẠM - LẠC

Không gì làm cho Trường-Tiếu ngạc-nhiên bằng mới rồi thấy một câu trả lời của quan Thuộc-địa bộ Thượng-thơ M utet với phóng-viên của tờ báo « LE PROGRÈS DE LYON » về vấn đề sau ngài chưa qua Đông-Pháp.

« Ngài nói rằng : Tôi chưa qua « Đông - Pháp cũng vì nhiều cớ ; « song một cái cớ trong nhiều cớ « ấy là sự phiền động đang bành-« trướng ở bển. Phải đã cho cuộc « phiền-động đó êm dịu đi trước « đã ».

Nên ơi ! Phiền - động gì ở đâu kia ?

Ngài phải biết hai mươi mấy triệu dân ở trên cái bán-đảo chữ S nầy là hằng đánh dấu S.O.S. mà ngóng đợi nơi ngài như hạn trông mưa ; chớ nào có phiền-động gì đâu ?

Hay là ngài lấy một ít cuộc đình-công, một vài hội diễn - thuyết đó mà ngài cho là phiền-động chăng ?

Không lẽ !... Nhưng đâu có lẽ là thế đi nữa, thì đợi tới chừng nào mới êm dịu được ?

Tới đây mới thấy cái chánh-sách lẫm-lạc lớn của chánh-phủ Đông-Dương.

Cái chánh sách lẫm lạc nầy một bạn đồng-nghiệp hằng ngày ở đây mới mấy hôm nay đã mạnh bạo nói thẳng ra ở bài xã thuyết rồi ; song trong cái bài ngôi hai cái báo mà bạn đồng-nghiệp của Trường-Tiếu tôi lại quên chỉ cái nguy nan to lớn nhứt nó sẽ xảy ra vì chánh sách lẫm-lạc ấy, nên nay Trường-Tiếu tôi mới phải viết thêm bài nầy.

Không chỉ lạ ! Cái chánh sách lẫm lạc ấy là sự lên giá thuốc á-phiện mới mấy ngày rày đây.

TRƯỜNG-TIẾU

(Coi qua trương 6)

ĐÁM CƯỚP LỚN Ở CAMAU

Cùng một lúc đánh hai nơi ; giết chết một người và bắn ba người bị thương nặng.

Đêm 1er Mai 1937 hồ 8 giờ rưỡi bóng, có Hương tuần Trần-nhựt-Tảo đến báo với Hương quản Điệu làng Tân hưng hay một đám ăn cướp vừa xảy ra rất dữ-tợn. Lúc 8 giờ tối tại tiệm tên Tăng - Kim buôn bán tại Vàm - Kinh xáng Bảy háp, Cà - mau, có một bọn cướp đao 8, 9 đứa, râu rỗ kéo vào nhà Tăng-Kim đập bể tủ kiến toan bắt Tăng - Kim và vợ là Huỳnh - Anh trói lại. Tăng-Kim le ti khiên thùng miếng chai ra, đổ trước cửa buồng, bọn cướp không vô được bên trong lục soát tài vật nên bắn vợ Tăng Kim một phát súng trúng nhằm bắp tay.

Tăng-Kim thấy vậy liền tắc hết đèn rồi chạy trốn. Bọn cướp bị đống miếng chai không làm ăn được nên kéo qua nhà tên Dương Nhuận mà đánh.

Lúc ấy dân chúng nghe có tiếng náo động ào chạy lại tiếp cứu. Song bọn cướp có 2 đứa giữ ở « Mát-đập » chỗ nhà máy xay lúa, của Trương-thế-Trân, ngăn không cho dân làng ứng tiếp ; chỉ còn phía kia chúng để trống nên ai nấy chạy tới được thong thả.

Có tên Mười Tranh và tên Ích đến tiếp cứu, bị bọn ăn cướp đánh trọng bịnh, chở ra nhà thương Camau thì Mười Tranh chết, còn tên Ích bịnh tình nguy nặng, nhưng không nhằm chỗ nghiệc có lẽ qua khỏi.

Bọn ăn cướp thấy hạ được Mười Tranh và tên Ích rồi, bèn ào vô nhà Dương - Nhuận đánh phá tung hoành. Chúng bắt trói Dương Nhuận lục lưng lấy được 120p-00 đập bể 7 cái tủ kiếng bán hàng, khuân nhiều lành vải có trên 300 đồng. Dương Hòa là cháu Dương Nhuận bị bọn ăn cướp đánh trọng thương.

Hương-quản lập tức mượn đàn chở tên Dương Hòa tới nhà thương Camau cho quan lương - y điều trị.

Bọn cướp ăn hàng rồi xuống 3 chiếc xuồng bơi về miệt Rạu dừa có bỏ lại 7 cái cartouches giả, bằng rồi bằng ống thiếc, 1 cây búa nhỏ, 3 cây đoản côn, 2 cây rọi 2 cây đầm bơi xuống.

Nghe đâu bọn cướp nầy giỏi võ nghệ lắm, nếu không thì khó thể hạ được Mười Tranh và tên Ích

Hương - quản lấy áng - kết, tài chủ khai không hề biết mặt biết tên bọn ăn cướp.

Tuy vậy, nhà đương cuộc còn tiến hành cuộc điều - tra. Có lẽ sớm muộn gì bọn cướp sẽ bị nả trúc.

Sau khi kết dứt bài nầy kẻ cảm viết vì công tâm ước ao cho mấy chủ phố tại Kinh Xáng và nhứt là ông Huyện hàm Trương-đại-Danh nên chung góp một số tiền ít nhiều cấp cho vợ con Mười Tranh ấy là tặng thưởng cho người vì nghĩa quên mình mà rủi sa cơ chết một cách đáng thương tiếc. Như vậy trước an lòng người quả vắng sau làm gương cho kẻ nghĩa-hiệp soi chung.

Cửu Nhân

VÌ CHỮA BỊNH CÁCH PHẪN ÁC
Một thầy pháp đứt mạch máu chết tươi

—o—o—

Tối hôm 3 Mai 1937, ở làng Tân-phước-tây, thuộc tỉnh Tanan có xảy ra một vụ án mạng rất là ghê gớm, làm cho ai nấy phải kinh tâm tán đởm như dưới đây :

Lúc 11 giờ khuya đêm nầy, mọi nhà đều an giấc. Đồng nghe có tiếng la làng lẫn lộn với tiếng kêu la cầu cứu. Kẻ đó mở ổng đánh vang rần một góc trời. Mọi người đều kinh khủng tưởng là một đám cướp to. Té ra khi chạy tới nơi xảy chuyện thì thấy một người đương nằm lăng lộn trên vũng máu rồi chết. Số là anh thầy pháp « bấy Bằng » chữa bịnh điên, lấy dao phúp vào cánh tay để lấy máu hòa bùa cho bịnh nhơn uống ; nào để ông tổ trác, lưỡi dao trúng nhằm mạch máu rất sâu, máu ra lai láng, cầm lại không được, nên anh ta phải trúc linh hồn.

Chúng tôi báo tin nầy mục-đích để cho mấy anh thầy gỗng hãy pháp lấy đó mà soi mình, đừng quá ưn bùa chú mà phải lụy đến thân cách vô tội.

NGUYỆT-MINH

Đây là ảnh của anh Hòa người chụm máy xe lửa Saigon-Phanthiết bị xếp dépôt Mương-Máng là thầy Hợi đánh bầm mặt, làm cho bao nhiêu thợ thầy ở sở Saigon bất bình đã kêu nài tới quan kỹ-sư chánh sở xe lửa ; ngài đã đòi thầy Hợi về tra xét. Về việc nầy Đ. N. N. ra bữa thứ tư 5 Mai có kỳ thuật rõ.

MỘT VÀI CHUYỆN DỌ THÁM Ở NƯỚC NHỰT

(Tiếp theo số trước)

PHÒNG BÍ-MẬT CỦA NGƯỜI HUÊ-KỲ

Năm 1919 tức là năm Bại-chánh thứ tám ngày mấy không ai còn nhớ, nhưng chắc rằng ở tuần thứ nhứt trong tháng bảy, viên tổng-đốc coi cái phòng bí-mật (salle secrète) của Huê-kỳ là Chakir tương quân có giao cho người làm đầu trong ấy một bức tin điển toàn là dấu hiệu bí mật của Nhựt bảo tìm hiểu coi là gì trong ấy

Atoli, người làm đầu phòng bí mật Huê-kỳ vốn là tay coi dấu hiệu kín rất giỏi có tiếng nhứt thế giới. Anh ta nghiên cứu gần nửa năm dọc được bức tin điện ấy rõ ràng lắm.

Bộ ngoại giao nước Nhựt đã biết phòng bí mật Huê-kỳ có tài thông thấu trục quỉ như vậy liền thay đổi tất những dấu điện-tín bí mật, nhưng cũng không giấu con mắt và trí phán đoán tài tình của Atoli.

Năm 1921, liệt cường chủ trương cuộc hội nghị rút bớt binh bị (Conseil de désarmement) ; rồi nước nầy muốn biết ý hướng của nước nọ đối với vấn đề ấy như thế nào, thành ra các đội do thám của các nước không sao tránh sự cực nhọc dò dẫm tra xét.

Lúc bây giờ Nhựt-bổn muốn đánh điện cho sứ quán nước mình ở bên Luân-đôn nước Anh tất phải đánh choán qua Huê-kỳ vì vậy phòng bí mật Huê-kỳ biết ráo những tin tức Anh, Nhựt giao thiệp nhau, mặc dầu tin tức đó toàn là dấu bí mật.

Thời buổi nầy tương - quân Chakir đau bịnh nghỉ việc, quyền tổng-đốc phòng bí-mật Huê-kỳ do tướng-quân Bolans đảm phụ.

Năm ấy, 21 tháng bảy, chánh-phủ Huê-kỳ bắt được tin-điện bí mật của đại-sứ Nhựt ở Anh là Lâm Lang Trị h Phật gởi cho ngoại giao bộ trường Nội Điện, nên biết rằng nước Anh có ý cùng nước Nhựt mở hội nghị Thái-bình-dương để mong đè nén Huê kỳ. Do đó Huê kỳ bỏ hẳn cái tánh lơ là lạnh lạt với Anh, mà trở lại thân thiện mật thiết, làm cho hội-nghị Thái-bình-dương không thành, mà hội nghị Hoa-thanh đồn lại thành sự thiết Anh và Huê kỳ càng mật thiết với nhau, giúp đỡ lẫn nhau.

Cũng năm ấy, tháng mười một, hội nghị quân-túc (désarmement) ở Hoa-thạnh-đốn khai mạc (inaugurer), chánh - phủ Nhựt có đánh cho viên-đại-sứ ở Anh tới 5000 bức điện vừa dài vừa vắn. Những bức điện đó đều là dấu hiệu riêng mới đặt, song cũng bị Atoli đọc lén được hết. Thành ra ý tứ Nhựt bổn đối với tỷ-số về hải quân thế nào, chánh phủ Huê kỳ đã hiểu trước cả

(Còn tiếp và hết)

Đ... thuật

Một dịp tốt để so sánh nghệ thuật xưa và nay

—o—

Hội Báo Giới Việt-Nam vừa cần vừa đáp nên tài chánh cho hội mà cũng vừa ham mộ mỹ thuật và văn chương nên lối thứ tư 12 Mai sẽ tổ chức một đêm hát ở nhà hát tây Saigon gồm cả lối hát xưa của ta và điệu ca vũ nay của người Tàu.

Lối hát xưa của ta thì hội tuyển lựa những nhà nghệ thuật trứ danh ở đây như cô năm Nhỏ, cô tư Châu, cô ba Bắc, cô ba Kia để diễn một lớp tuồng chánh đốn rất hoàn toàn những vai tuồng hay đều do các cô đàn ba thủ bổn, dày công tập luyện không kém các vai hẹp.

Lối ca vũ mới của người Tàu thì hội nhớ đoàn Mai-Hoa diễn giúp. Mấy chục cô vũ nữ tuyệt đẹp tập luyện, mùa hát đủ điệu. Chẳng những người Tàu khen ngợi, mà ở hội chợ Cầnthơ vừa rồi, đoàn Mai-Hoa nầy được đông bào ở Hậugiang hoan nghênh nhiệt liệt. Cũng vì tánh liên lạc của văn chương cùng nghệ-thuật mà đoàn Mai-Hoa mời nguyện trở hết tài hay khéo ở nhà hát Tây để giúp cho anh em báo-giới Việt-Nam.

Trong ít giờ đồng hồ, mà khán giả sẽ thưởng thức một đêm hát không bao giờ có lại nữa.

Ai đã ham mộ nghệ thuật và văn chương thì mời đến 51 đường Mac-Mahon để giữ chỗ trước, vì nhà hát Tây tuy rộng lớn nhưng chắc không đủ chỗ để rước hết khán giả người Pháp người Tàu và người mình.

Quân vô - chánh - phủ

LÀM CHÚA - TỂ BARCELONE ?

...Quân của Mola vẫn tiến về phía Bilbao

NỘI-CÁC MỚI Ở ANH

TÂY-BAN-NHA

Việc đem dân Bilbao đi lánh nạn

Madrid 4 Mai — Sứ-thần Anh đã từ giã Bilbao hôm qua để đi Hendaye thương lượng với ông Henry Chilton về việc thi hành chương trình đem dân Bilbao đi lánh nạn. Trong chánh giới Pháp người ta cho rằng tàu Pháp và tàu Anh có quyền bảo vệ những tàu bè chạy ngoài biển khơi và tin rằng quân quốc gia sẽ không đánh phá những chiếc tàu chở những người già cả, những đàn bà con nít đi lánh nạn. Có lẽ ngày mai chiếc «Somme» của Pháp sẽ bắt đầu việc chở dân lánh nạn ra khỏi Bilbao.

Quận công Windsor

Anh cho hay rằng ủy-ban toàn quốc định việc chở 4.000 con nít xứ Basque. Chúng nó sẽ được ở những nơi nghỉ nắng. Nhiều nhà hảo-tâm Anh đã bắt đầu quyên tiền cho chúng nó.

Tin tức ở chiến - trường

Quân chánh-phủ cho hay rằng hôm qua họ đã chống-cự với một cuộc tổng công của quân quốc gia ở vùng Guernica làm cho nghịch quân phải bị thiệt hại rất nhiều.

Hai bên vẫn đánh nhau ở vùng Bermeo. Quân chánh-phủ quả-quyết rằng ở mặt trận nầy đạo quân Y trong đội « mũi tên đen » đương gặp được nhiều điều khó khăn. Quân Basque lần lần làm thế và đã làm cho một cuộc tấn công của quân quốc gia phải thất bại.

Máy bay của quân quốc-gia đã thả bom xuống làng Larraurra làm cho một số đông dân chúng bị thiệt mạng.

Ở vùng Madrid, quân chánh-phủ chiếm được một sở nhà ở Carabanchel nơi mà quân quốc gia dùng súng liên thanh chống giữ lâu nay.

Ở Burgos người ta đón rằng những người đến 1938 mới đúng tuổi đi lính thì nay đã có giấy kêu tòng binh cả.

Franco tuyên bố

Thống-tướng Franco tuyên-bố rằng sở dĩ ở mặt trận Biscaye quân quốc-gia không động binh nữa, không phải vì bị nghịch quân làm trở ngại mà vì binh mình đã khá nhiều rồi nay cần phải chỉnh đốn lại để « nhảy một bước » cho đến Bilbao.

***

Theo viên thông-tin của hãng Havas thì quân quốc-gia đã chiếm được những bòn nủi gần Bilbao Quân quốc-gia có tuồng dùng pháo-đội để ngăn cản sự vận-tải lương-thực đến Bilbao được.

Quân Vô-chánh-phủ nổi loạn ở Bilbao

Paris 4 Mai.— Người ta đánh nhau ở các con đường tại thành Barcelone. Cuộc nổi loạn của quân vô-chánh-phủ làm cho sứ-thần Pháp ở Barcelone phải đánh điện xin bãi quân Pháp đến bảo vệ cho chánh lãnh sự quán.

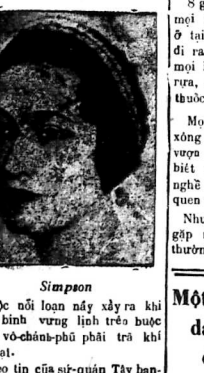

Simpson

Cuộc nổi loạn nầy xảy ra khi cảnh binh vừng lịnh trên buộc quân vô-chánh-phủ phải trả khí giới lại.

Theo tin của sứ-quán Tây bannha ở Paris thì chánh phủ đã dẹp yên được cuộc nổi loạn kia rồi, nhưng lại có tin đồn rằng các liên đoàn vô chánh-phủ đã đánh đổ được chánh phủ Catalogne và làm chúa-tể Barcelone.

Quân của Mola tiến đến Bilbao

Saint-Sébastien 4 Mai.— Từ thông cáo của quân quốc-gia ban

Coi tiếptrương 6

VÒ-TÒNG ĐỜI NAY

Nửa tiếng đồng-hồ thử sức với cọp

8 giờ sáng 3 Mai vừa rồi, tên mọi Mành người nghề săn bắn, ở tại làng Xuân-lộc (Biênhòa) đi ra rừng kiếm thịt. Trên tay mọi Mành có xách theo một cây rựa, một cái nả và vài mũi tên thuốc.

Mọi Mành gan lắm, một mình xông lước vào rừng - rậm, nơi vượn hú chim kêu mà không biết nao núng hay sợ chi, vì nghề nghiệp anh ta thuở nay quen vậy rồi.

Nhưng không dè kỳ nầy lại gặp một con cọp, một ác thú thường ngày anh ta vẫn thấy, nhẩy tới vô đầu anh ta.

Mọi Mành trông thấy kiệp nên nhẩy né qua một bên rồi lấy cây rựa mà chống cự lại với con ác thú.

Trong cuộc giao chiến giữa người và thú có mỗi kịch liệt và nguy hiểm hết sức, nhưng lần lần mọi Mành đuối sức sau khi anh ta có để cho cọp nó một vài vít thương khá nặng.

Thình lình mọi Mành bị cọp vớ vào bụng một vít sâu thâu ruột, nhưng mọi Mành rán sức chống cự lại mặc dầu máu trong bụng anh ta đã tuông ra nhượm ướt cả mình mẩy.

May thay trong lúc ấy có vài người đi đồn củi trong rừng ở cách đó nghe tiếng cọp rống vang họ chạy lại trông thấy một anh hùng dang nguy ngập nên họ chạy lại tiếp tay,

Cọp thấy đông người bỏ chạy, thì mọi Mành vừa te xiểu.

Người ta chở mọi Mành lên nhà thương Biên-hòa, quan lương y ở đó khán nghiệm thương tích mọi Mành nặng lắm, nên lập tức ngài cho gửi gởi đi nhà thương Chợ-rẫy cứu cấp.

Thương tích của Mành không biết có tránh khỏi thần chết chăng ?.

Một tên hạch gát - dan bị kẻ thù đánh gần chết

Vào 5 giờ tối hôm kia, tên hạch Abool-Sah gát - dan cho một nhà máy ở Cholon, đi canh gát trở về... Nhưng không hiểu và có thù oán chi với một vài người cu li, mà trong lúc ấy và bị bọn ấy đón đánh vào đầu mấy cái bằng cây tầm vông khá nặng. Abool-Sah bị bể óc nằm bất tỉnh trên lề đường. Người ta đã chở anh ta đi nhà thương sợ anh khó sống.

Tin Hà-thành

Câu chuyện của một « Vật biêu »

(của bổn báo thông tin)

Đó là một cái « lệ » mà « thượng lưu giới » ở đây không thể bỏ qua được.

Mà họ cũng không muốn bỏ qua.

Chỉ khó một điều là lần nầy « tinh ý » bà Brévié khó do quá.

Đã bốn tháng trời, đội « do thám » bết sức làm việc nhưng chưa có kết quả gì cả.

Làm cho một quan lớn kia phải nổi giận !

Quan lớn nhứt định không chờ kết-quả của cuộc do - thám nữa.

Quan lớn liền mua một vật rất qui giá một món đồ bằng đồi-mồi gọi lại gởi cho ông Toàn - quyền.

Cố nhiên là quan-lớn có kèm theo cái danh thiệp của mình nữa.

Coi qua trương 6

M. Brévié (phía mặt)

Từ ngày bà Brévié đến Hà thành cho đến nay có một đôi « do thám » phụ nữ thường lưu luôn luôn theo bà lớn.

Theo để làm gì ?

Để biết những chỗ sở - thích, những cái «muốn» của bà lớn để đưa nhau mua những vật qui đã gọi tặng bà lớn.

Thầy « surveillant » sở cao - su Phước - Tân bị cu - li đánh gần chết

Thầy Ng-văn Trí 58 tuổi, làm « surveillant » sở cao su Phước tân (Biên-hoa) hồi 4 giờ khuya hôm qua đi điểm dân. Khi thầy Trí đi khỏi nhà độ 50 thước tây, thình lình bị một tốp cu li ở phía sau lưng chạy tới đánh bủa vào đầu thầy bằng cây tầm vông như mưa bút.

Thầy Trí té chết giấc, thì những hung thủ bỏ cây lại đó bỏn tàu mất hết.

Người ta chở thầy Trí đi nhà thương Biên-hòa, quan lương y khán thương tích nói rằng thầy Trí bị đánh nức sọ và gần gáy cổ, thương tích nặng lắm nên nội bữa qua người ta đã chở Trí đi nhà thương Chợ rẫy.

Theo lời thầy Trí nói lại thì thầy nghi 3 tên Lựa, An và Hoành đánh thầy để trả thù vì trước kia thầy có « si-nha lệ » bọn ấy bị chủ đuổi.

Thợ dệt ở Thượng-hải tranh-đấu được thắng lợi

Muốn cho yên lặng phong trào công nhơn ở Thượng-hải, hết thảy các nhà máy dệt của người Nhựt ở Tàu đều chịu tăng lương cho thợ lên 10 phần trăm.

Thế là cái kết quả tốt về hai lần tranh đấu của thợ dệt ở Thượng-hải hồi tháng 10 và tháng ba rồi vậy.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Trời đóng giết người !

CÁC NHÀ CÓ CON NÍT NÊN ĐỀ Ý

Lúc nầy khí trời độc địa, nóng nực, nên con người mà nhứt là trẻ em thường hay sanh ra nhiều trường hợp bất đã, ban đỏ, ban đất, trái trời, trái rạ, vàng giống v. v... làm cho nóng nầy trong mình như lửa đốt, hay là cơn nóng sơn lạnh miệng lưỡi khô khan khác nước nước đầu tư chỉ rủ lộc, nếu không sớm tự để lâu sẽ nhập vào Tâm Can Tỳ Phế làm cho nóng nề mang, sốt, nói xàm hết sức nguy hiểm cho tánh mạng vô cùng, sẵng mua cho dùng thuốc Thối nhiệt-Tán hiệu Ông-Tiên trong 5 phút hết liền. Chắc như vậy:

Mỗi gói. 0$.10

NGƯỜI KẾN XỔ CÁCH NÀO

Dùng thuốc Tiêu xổ hiệu Ông-Tiên cũng đặng vì không đắng không hôi không phạt tỉ không đau bụng, khỏi cần kiên cữ lúc dùng cứ việc ăn uống như thường nó xổ sổ đâm đạnh phần dơ và sôn lắt.

Mỗi gói 0$.10

THUỐC HO BỔ PHỔI HIỆU ÔNG - TIÊN

Trị ho gió, ho phong, ho siễng ho cảm ho ban ho có đàm hoặc không đàm cùng đàn bà có thai mà ho, ho sau hậu đừng đến thuốc nầy quí Ngài cũng sẽ vui lòng khen tặng vô cùng. Mỗi gói một cắc. Có bán khắp nơi và hai chi cuộc Saigon, 228 rue l'Espagne — Dakao, 186, Boulevard Albert 1er bán chạy nhứt.

THUỐC TRỊ

Bịnh lỗ tai

Lỗ tai chảy mủ thối, lở, và nhức là cang hôa thanh sanh phong, phong nhiệt thừa hư nhập vào não chỉ nên ép phải thọ bịnh,

Hãy uống thuốc « TỂ LIÊN-THÔNG NHI-HOÀN » thì các chứng bịnh đều tiêu.

Giá mỗi hộp 0p 50 uống 2 lần và có một ve thuốc sức.

Nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
Thudaumot
Chi nhánh : 229 rue d'Espagne SAIGON

Đôi lời cảm tạ

Vừa hay tin Chánh - phó án - từ cho tôi tước hàm Tri-huyện, thì các thân bằng cùng chư cố hữu trước kia có trải qua mấy lớp tôi dạy lẫn lược, hoặc đích thân đến viếng, hoặc gởi danh thiếp đến mừng. Đã vậy còn tỏ ý chung cùng thiết tiệc ăn mừng là khác.

Những thạnh tình chư qui hữu đối với tôi, vừa làm cho tôi cảm động, vừa làm cho tôi vui lòng. Ngày nay, lúc sắp tàn niên, thấy chư qui hữu chiếm đặng những địa-vị khá quan trọng xã hội, làm cho tôi vui mừng hơn là tôi đăng cái chức tước kia. Còn tâm lòng qui báu, ân hậu của chư qui hữu đối với tôi đã quá đi rồi, có đâu tôi nỡ làm bận lòng chư qui hữu nhân tiệc ăn mừng kia nữa, nên xin chư qui hữu miễng cho và nhậm đôi lời tôi hết lòng cảm tạ.

Luôn đây tôi cầu chúc cho chư qui hữu cùng bửu quyến : tước lộc cao thăng, vinh huê phú quí.

Bạcliêu, le 3 Mai 1937

HUỲNH-VĂN-PHẨM
Inspecteur des Ecoles en retraite
Tri-huyện honoraire

MỘT SỰ ĐÁNG MỪNG, CHO CÁC THỢ VIỆT-NAM

Nhứt là các nghề kể sau nầy :
Thợ máy, Thợ cắt, Nouôi, Vàng, Bạc Ba-h-Kim; Đồng, Kẽm, Thiếc, Gang, Chì, Kẽm, A ly-ma-nhom v.v...

Vì có cuốn sách bằng quốc - ngữ « DẠY LÀM KIM - KHÍ VÀ CƯ - KHÍ » dũ cả bình vẽ rất cẩn-thận nên ai tự học lấy cũng tỏ nên người thợ giỏi như Âu Mỹ. Chả thế, do các bạn đã học về và theo nghề của các nước như Đức, Mỹ, Nhựt, Pháp v.v... mà viết ra đây đủ tỉ-mỉ-chi tiết thứ đặc - biệt của nghề và máy móc như Cưa khoan, Tiện, Gạt dạy về máy-móc, tính toán công việc, tính thợ v.v... Thật là cuốn sách rất rành - mạch. Giá 0$80. Xa gởi mua kèm 0$10 tem thơ làm cước. Gởi Contre remboursement là 1$15. Thư mandat để cho nhà xuất bản như sau nầy:

NHẬT NAM-THƯ-QUÁN
102 Hàng-Gai HANOI

TIN TRONG NƯỚC

GIADINH

Rải truyền đơn bị bắt

Hôm qua ở Thị-Nghè người ta tiếp được rất nhiều truyền đơn. Chúng tôi nói tiếp được chớ không nói được là vì có người đi phát tận tay và truyền đơn ấy do một nhà ở đây in ra chớ chẳng phải in bằng xu-xoa như lâu nay đó vậy.

Truyền đơn nầy do một tờ số thợ Ba-son đình công viết ra đại khái, nói sở Bason không chịu giải quyết gặp vụ thợ nghỉ việc là cô ý để dây dưa số thợ ấy đói quá phải trở lại làm như cũ. Họ kêu gào đồng bào nên ủng hộ anh em bãi công v. v.

Hay tin rằng ông cò Giadinh có phải người qua Thị nghè bắt được chủ Mùi đang ôm truyền đơn phát cho dân sự. Chủ Mùi là một người thợ ở Ba-son đình công có 4 tuần nay.

Còn một người nữa tên Sỡ bị bắt tới bót hang hỏi. Nhưn rồi, cả hai đều được tha về.

BẾNTRE

Về vụ cử cai-tổng Minh-Đạt

Hôm tháng Mars ở Mỏcày có cuộc uyển-cử Cai-tổng cho tổng Minh-đạt. Hai người ra tranh-cử là ông cựu hội đồng Nguyễn-duy-Kinh và ông hương cả làng Tân-thành - bình là Đặng-tiến-Trình kết quả ông Đặng-tiến Trình trúng cử.

Chẳng rõ vì sao từ ngày đắc-cử tới nay ông Đặng vẫn là Hương cả như cũ. Người ta nói rằng sở dĩ có nhiều người lấy lẽ vì đối phương với ông Đặng là ông Nguyễn-duy-Kinh vẫn không nhận cuộc tuyển cử ấy là đúng lẽ. Vã lại nghe đâu đâu chúng miệt Hiệp phước cũng bằng lòng cái lánh yếu ớt của ông Đặng nữa.

Chẳng rõ cuộc tuyển cử nầy nó sẽ còn lòng dòng thế nào. Chúng ta hãy chờ xem tin chắc thiệt.

MYTHO

Đăng cướp 8 đứa đánh nhà Thôn-Mùi

Đêm 2 rạng mặt 3 Mai 1937 lúc 9 giờ đương khi thiên hạ còn chuyện trò vui vẻ, chưa ai để ý đến đêm hôm trộm cướp, bỗng nghe mõ bỗi mõ đánh và tiếng ja lăng inh ỏi. Dân chúng tưởng là sự say sưa, cờ bạc chí đó (vì hằng có vậy ở xóm nầy) nên ít người chạy đến tiếp cứu, chỉ một ít kẻ, siêng năng hoặc tọc mạch chạy đến tận nơi mới hay là có ăn cướp.

Nguyên nhà của cựu Thôn-Mùi ở Hòa-tịnh (Mytho) hai ba năm nay làm ăn có hơi dư dả chút đỉnh, vừa rồi lại có bán một thửa điền, quân gian mới toan đến giựt cho được số tiền ấy.

Trước khi sửa soạn ngũ bà Thôn-Mùi ra trước sân đi tiểu, ngó trực thấy có 8 người đứng rình trước ngõ tự bao giờ !

Bà hoảng kinh la làng lên, bọn chúng thấy bể chuyện mới bụt rọi vào ăn hàng luôn.

Theo lời ông Mùi khai thì trong mình ông có lận 8$, chúng đã giựt hết và cay tứ lấy vừa đó hàng giế vừa nữ trang giá đáng 80$.

Ông lấy làm bất bình là : Ông nóng của nên vật lộn với bọn tứ rong nhà ra đến ruộng mà không có dân làng ở gần đến tiếp, thậm chí ở gần bên nhà ông là : Có, Đước, Trí đến khi bọn cướp buồm lâu rồi mới chạy đến nên ông liền đi thưa cùng nhà chức - trách trong tổng. Liền đó thầy Bang biện đến lấy ông kết và ba tên Có, Đước, Trí đã bị giải ra quan Biện-lý Mytho hỏi chiều ngày 3 Mai.

Có tin gì thêm sẽ cho hay tiếp.

Đính chánh

Số báo ngày 4-5-37, nơi mục Hỉ-lín nói rằng : M. Lương-đình-Thiệu lịnh làng của M. Lương-sơ-Khai, xin đọc lịnh ang lạ là điền độ.

Đời quạnh hiu tẻ ngắt

Người không con mỗi khi gặp bạn đồng con nhiều cháu, so sánh cái cảnh con đàn cháu lũ của người với cảnh cô-đơn, sỡ mang ác-nghiệt không con nối hậu.

Thuốc « Quân tự » giúp sức đàn ông sở chứng bịnh liệt dương, nẩm gân đàn bà đẹp sưỡi đêm cũng như không, việc giao thiệp có muốn một vài chập bài-oài, không muốn nữa. Thuốc « Quân tự » giúp sức đàn ông giao cấu bền bỉ, thuốc hết sức công hiệu, dùng trong 15 phút tinh đục nồng nàn, xuân dương liền giao hiệp được để được theo ý muốn giá 0p.30 một ve bán tại Nhơn-Hoàng số 15, Amiral Courbet Saigon. Gởi lãnh hóa giao tử 2 ve sắp lên phải chịu tiền cước.

Có là Nhựt trị bà chứng hộp đẹp $.8 bỏ túi rất tiện bán tại Nhơn-Hoàng.

Dương-v-Huệ

Cycles et Accessoires
44 Rue Jean Eudel
GÒ-CÔNG — HỘI — (SAIGON)

Bán xe máy mới đủ hiệu và đồ phụ tùng. Có thợ chuyên-môn để sơn và sửa xe máy. Giá thật rẻ.

Muốn bán mướn cái xe kéo số Cholon. Mua bết hay năm - a cái đăng được.

Dịp may ít có

Cho anh em muốn học nghề. Chỉ học trong hai tháng thì biết đóng sách, làm hộp giấy, in chữ vàng làm đèn xếp và đèn trái bí văn vân...

Có tiền hay là không xin thương lượng trước.

P. NGUYỄM-V-CHÂU
423 Rd Galliéni Saigon Tél. h° 21-97.4.

Thiên nghệ đóng sách, làm hộp giấy làm đèn xếp, đèn trái bí văn vân
Có bán sỉ và bán lẻ đủ kiểu đèn xếp và đèn trái bí.

Kết quả hội chợ Bến-tre

SỐ THÂU

1°— Tiền bán giấy số Tombola (giấy số vô cửa). . . 6.000p.00
2°— Tiền bán giấy vô cửa, ... 3.280p.40
3°— Đá gà 485p.05
4° Đấu xảo sắc phục 124p.80
5°— Tiền cho mướn vô đài. . . . . 100p.
6°— Tiền cho mướn gian hàng và chỗ. 1.054p.60
7°— Tiền quyên của các nhà từ tiện giúp. . . 1.219p.65
8°— Tiền quảng cáo các nhà buôn trong chương trình giấy số và hội chợ. . . . 50p.50
9°— Bông giấy. . . . 492p.55
10— Tiệc phước thiện 406p.50
11°— Gian hàng phước thiện 163p.30
12°— Tiền bán các vật liệu hội chợ. 157p.94
13.544p.29

SỐ XUẤT

1 Mua đồ xổ số Tombola..... 1.188$21
2. Số phí cất gian hàng và các cuộc khác. 934,42
3 Tiền in và quảng cáo 370,78
4. Bông giấy và các đồ phụ tùng. 260,30
5 Số phí trong gian hàng phước thiện và phòng đầu xảo của học sanh. 48,77
6 Số phí tiệc phước thiện.... 218,00
7 Làm chay và đánh động.... 171,57
8 Hát bông, hát bộ, nhạc tây, nhạc Cao-Mên. . . . 395,78
9 Cộ đèn, pháo màu, mía bươm bướm. 81,38
10 Tiền mua giải thưởng cuộc đấu xảo sắc phục... 45,00
11 Cuộc tranh vô địch tên ía học sanh. 23,72
12 Tiền đèn điện... 504,98
13 Đấu xảo súc vật... 21 00
14 Các số phí khác... 591,14
Cộng: 4.794 $ 95

KẾT QUẢ

Thâu. . . . 13.544 29
Xuất. . . . 4.794,95
Chỉ dư: 8.749,34

Số tiền lời hội để giúp Ngâu sương học biệu và Bần tật viện Bếntre.

Nói thiệt

Đàn bà đau về kinh nguyệt sanh ra các chứng. Con nít đau ban, mắc cam tích thì mau mau đem vô đường Nancy ga xe lửa quẹo qua tay mặt, đi một chút thì tiệm hàng Tế nhơn Đường số 42 Nancy. (Saigon) cầu thuốc chắc mau mạnh.

LÝ HỮU SANH Gò-vấp

Các gánh hát

NÊN ĐỂ Ý

Bạp hát Thành-Xương đường Barcerse số 121 của ông Phủ-Cần cho mướn hát cải lương mấy đêm thường thì 30p00. Còn đêm thứ bảy 40p00.

Hát bộ Annam — đêm thường 20p00. — Đêm thứ bảy 30p00. Nếu quí ông quí cô có cần dùng tin do nơi số 44 đường Lacotte như quí vị mướn tháng trả rẻ hơn.

Tiên-tri số mạng

« Coi giùm 10 ngày »
Từ 1er tới 10 Mai 1937
trong những ngày coi giùm, xin tùy tâm công-đức

Coi tay theo khoa cổ giáo của người Ấn-độ, và người Ai-cập lưu-truyền (Sanctà Kabbala) của người Tây Phương và cũng khảo cứu thân-thái, chiêm nghiệm và truyền-bá ra, nay ở xứ ta gọi là Coi tay theo tây (La Chiromancie nouvelle).

Coi tay rồi — còn coi giùm mấy người, hoặc Số Tàu (Tiên thiên Thuật Số), biết vận mạng chung thân - không cần biết ngày sanh tháng đẻ, hoặc coi Horoscope (Thiên-văn-Tây) biết số kiếp tiền định. Phải biết ngày sanh tháng đẻ cho đúng.

Vậy Thiện-nam Tín-nữ, ai có tâm sự gì trở ngại đường đời, buồn rầu, đau khổ, sầu tuyệt vọng, tự mình khó giải quyết, nên đến hỏi viếm mà hỏi cho biết số mạng của mình. Số được ít nhiều yến sáng Chơn-lý, bèn được sáng suốt, có thể tự định ra phương-châm cứu-cánh, sửa-sang và chỉ-dẫn lấy đời mình hy vọng tạo nên hạnh-phúc cho đời hiện tại và kiếp sau.

Coi nhiều cách với giá độc - biệt 1 $ 00.

(Quí Quan-khách, ngài nào hoan-hỉ tặng thưởng thêm, xin nhận và cảm ơn).

Giá riêng coi cho người nghèo, lao động 0 $ 50

THIÊN-QUAN CƯ-SĨ
222 Bd. Galliéni-Cholon (Chân giữa ga Hòabình và Anbinh) (Ngày trước ở cầu Binhtriệu, hiệu Thiên-ân, cư-sĩ coi tay coi số là tôi)

Trên con đường hy vọng

Mất là quan hệ nhứt của đời người nếu mất nhậm trông trắng đỏ như sơn, nước mắt và phèn ra đầm đề sưng hầm trông mất có máu tựu ngày sự nắng đêm chói đèn, xốn xang khó chịu, trời nắng, ánh sáng làm cho mắt bị chói yếu, người lớn tuổi đọc kinh sách thấy nét chữ lờ mờ. Mất nhậm lâu ngày muốn nhìn cườm, kéo mây dùng « lão đốc nhãn được » Nhựt Bổn nhiều mắt man mạnh.

Thuốc nước để trong lọ bôm đúng vệ sanh giá mỗi ve lớn dùng lâu 0p45.

Thuốc giọt rẹp của Nhựt-Bổn trừ trùng và tẹp cam đoan không có trở dĩ trừ giá mỗi gói 0p20 thật hay. Thuốc nhuộm tóc Nhựt cho đen huyền phân nhiều người nhỏ tuổi, mắc xấu tóc bạc trắng như ông già thuốc nhựt đầu của Nhựt-Bổn rất thần hiệu dùng vô 2 bên mang tang 5 phút hết đau đầu giá 2 mươi 0p05 bán tại Nhơn-Hoàng số 16 Amiral-Courbet Saigon. Gởi lãnh hóa giao ngân tử 1p sắp lên.

Giá lúa gạo

NGÀY 5 MAI 1937

Lúa

Gocong	2.72	Môn	2.57
Bêntre-Bruri	2.72	Cairang	2.57
Bêntre	2.68	Thônôt	2.57
Mytho-Tânan	2.68	Longxuyên	2.55
Cailậy	2.57	Châudốc-Blanc	2.5
Calbé	2.57	Rouge	2.2
Vinhlong	2.56	Tânchâu	2.17
Bakê	2.57	Sadec-Blanc	2.50
Cânchong	2.61	Rouge	2.17
CàngLong	2.60		
Tràvinh	2.6	CAOMÊN	
Baixau	2.62	Batthambang	2.60
Bachiên	2.62	Banam	2.49
Rachgia	2.70	Sciriêng	
Phuoclong	2.67	Paddy-Rouge	2.17

Gạo

(MỖI TẠ 60 KILO)

Gao 1/25	3.38
Tấm số 3-4	2.75
Cám trắng	1.68
Cám lức	0.70
Bao lúa mới	20.20
Bao gao mới	25.20

Bắp và dừa

Bắp đỏ	7.85
Dừa khô tư	18.35

Cao su

Paris mỗi kilô	11.50
Singapor	0.38 3-4
Londres	10 d 3/8

Giá 100 bạc ta

ĐỔI RA TIỀN NGOẠI QUỐC

Tiền Hồng-kong	146
Tiền Thượng-hải	149 3/4
Tiền Nhựt-bổn	155 3/8
Tiền Singapore	77 1-2

Giá đồng bạc cũ

0$73

Tin tàu

PHÁP QUA

Le Cap Varella — 8 Mai
L'Aramis — 9 Mai
Le Yalou — 17 Mai

TRUNG BẮC VÔ

Le Claude Chappe — 7 Mai
Le Lt. de la Tour — 14 Mai
Le Ville d'Amiens — 10 Mai

TÀU VÀ NHỰT ĐẾN

Le Jean Laborde — 7 Mai
Le Yangtsé — 12 Mai

SINGAPOR TỚI QUA PHÁP

Le Ville d'Amiens — 12 Mai
Le Jean Labord e — 9 Mai
Le Cap Padaran — 6 Mai
Le Yangtsé — 14 Mai
Le Lt. de la Tour — 16 Mai

RA TRUNG BẮC

Le Claude Chappe — 10 Mai
La G. G. Van Vollenhoven — 5 Mai
L'Aden — 5 Mai

QUA TÀU VÀ NHỰT

L'Aramis — 11 Mai

QUA SINGAPOR

« MÉTALLOPLAN »
và
« CHAMPION St. ÉTIENNE »

CHỈ CÓ NHÀ BUÔN
Jacques-LINH
Đại-lý Độc-quyền mà thôi
139 Rue d'Espagne (sau lưng khám lớn) Saigon

Mới qua thật nhiều xe đạp, hiệu « METALLOPLAN » kiểu 1937 type 808, toàn bằng DURALUMIN, và thứ COURSE SPECIAL, kiểu tối tân, thật đẹp đủ màu.

Có bán sỉ và bán lẻ. Bán giá RÉCLAME trong một tháng.

NGUYỄN-V-TUG
41 Rue Amiral - Dupré
SAIGON

IMPRIMERIE
LITHOGRAPHIE
PHOTO-LITHO
PHOTOGRAVURE

in đen và màu

CÁC THỨ GIẤY TỜ, SỔ SÁCH vân vân...

KHÉO, TỐT, ĐẸP, MAU, LẺ, GIÁ RẺ

10 SỰ BIẾT VÀ LÀM LẤY

KHÔNG PHẢI NHỜ AI !

1°) Tự chữa khỏi ngay các bịnh LÂU.
2°) Tự chữa khỏi bịnh Giang - Mai.
3°) Tự chữa cho khỏi Di, Mộng, Tinh.
4°) Tự chữa khỏi bạch-đái, kinh xấu.
5°) Tự làm bổ-thận, tráng-dương !
6°) Có thể cầu-tự, an, dưỡng, thai.
7°) Biết giao-cấu cho ? hợp vệ sinh !
8°) Biết đủ bình ảnh Vi trùng - Lậu, Dương-Mai, Vi-trùng ».
9°) Biết 18 cách bình sinh thực - khí (các bình kín của Nam-Nữ)
10°) Biết cả bình Bào-thai từ một tới chín tháng... Vậy cần phải Mua ngay và xem ngay cuốn : « NAM-NỮ BÍ-MẬT CHỈ-NAM » in lần thứ năm giá (0$30. Thơ, mandat để cho nhà xuất bản như sau : « Nhật Nam Thư-Quán 102 Hàng Gai HANOI xin mua thêm cước 0$ 16, gởi contre remboursement là 0$,61.

Chuyên trị bịnh lao
Giây thép nói : Saigon 21.376
102, CHASSELOUP-LAUBAT
(sau vườn Bô-Hô)

Docteur PHAM-NGOC-THACH
Cựu Lương-y đại dưỡng-đường thành phố Paris tại Hauteville

Chuyên trị :
BỊNH LAO, PHỔI, CUỐNG HỌNG, LỖ MŨI ...

Máy quang tuyến điện (Rayons X)
Phòng thí nghiệm đàm, máu

Buổi sáng : từ 8 giờ tới 12 giờ
Buổi chiều : từ 3 giờ tới 6 giờ

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Thiệt ngon hơn hết ở Đông-Pháp thuốc điếu ngon thượng hạng. Có bán khắp nơi.

Mỗi gói 20 điếu : 0$05

QUÍ KHÁCH CẦN BẠN BỐ TÂY CHO ĐỒNG MODE MÀ GIÁ LẠI RẺ XIN MỜI LẠI :

Nhà - Nam
Tailleur - Moderne
Rue Amiral Courbet N° 16
SAIGON

Đuốc CHƠN-LÝ

ĐẠO LÀ ĐÀNG

«Le ĐẠO est la VOIE»

Kệ rằng :
Còn tu còn luyện, ấp đi vòng,
Tu tất là trau-cả thảy không,
Đường thẳng là đường mau tới chốn,
Quanh qua, quẹo lại khó thành công.

Nho gọi Đạo là đàng, sách Tây cũng kêu là *Voie Sentier Chemin de délivrance* . . . ; chánh tiếng là : con đàng Giải-thoát.

Sao gọi Đạo là đàng ?

Vì có câu nầy : *Cơ trời một điểm gọi Linh-Quang, Vọng-trông gây nên cái vóc phàm.* .

Theo sách tây tựa : « *L'homme d' où il vient, où il va* », thì Đạo là đàng là con đàng Tấn, Thối của mọi người và mọi vật.

a) THỐI là bắt trên đi xuống từ chỗ *không* (*non-être*) mà đi xuống chỗ *Có* là (*être*) là đi đầu thai lầm-người, bởi một nhơn-duyên chi đó, thuộc về luật Nhơn Quả (Loi du Karma).

b) TẤN là bắt từ chỗ - người (Être) mà đi trở lên chỗ *không*, (Non - être) gọi là Giải - Thoát (thoát kiếp).

Ý giả cũng như có con đàng đi lên đi xuống, ý như đi đâu vậy, thì Tu là phải biết con đàng ĐẠO đó, được như đi xuống ngã ấy, hoặc là phải bỏ hướn nguyên (*se retourner à l'origine*) nếu bằng không biết đàng, thì sẽ đi lạc, lọc xuống âm - phủ, Luân - hồi, đọa - lạc, rồi cứ lầm người làm vật hoài ngàn muôn kiếp.

Bởi vì ĐẠO là đàng, nên mới có nhiều con-đàng, hằng muôn hằng vạn, trải qua thế nào cũng có nhơn sanh cứ đi hoài mà đậu không tới đâu. Ấy là đi không trúng với con đàng cái, là chính con đàng hồi ở trên đi xuống đâu thai đó. Bị đi lạc, đi nhầm đi lộn quanh, nên tuy có đi, mà không có tới. Thì bắt ngay ra, là có một con-đàng mà thôi, tên gọi ĐẠO là Đàng, là Đàng có Một : Voie unique, Sentier suprême, Chemin de délivrance.

Vậy sự Tu cũng như một sự đi đâu vậy (Voyage), thì hễ có bước ra đi thì tự nhiên phải có tới, cái tới không phải cái kết quả đó sao ?

Nhơn sao có đi mà không có tới xa như Tam - tạng đi thỉnh kinh, mà còn có cái tới cái rồi thay, hà huống chi mình đi mà không thấy ới đâu là đâu hết vậy ? Mà hễ bước ra một bước, thì thấy khác, bước tới một bước thì mới lạ ... nhơn sao mà cứ cũ cũ hoài, không thấy khác, lạ; coi lại thì bước nào bước nấy, xứ nào xứ nấy, vậy sao còn bước làm chi hoài hoài ? Đã vậy, đi không tới đâu là đâu cẳng bước thì không thấy tới, mà miệng thì cứ kêu-réo thiên-ạ biểu bước theo mình. Ấy mới ạ ộ cho chớ. Thì là nói về các Tôn-Giáo hiện-thời đó, ôn ôn, ào ào, tu tu luyện luyện, dường như a-dua vậy, như thuở nay là chưa thấy biết chi về cái Đạo, về cái Tu, mà nay như khi không vừng thấy được Đạo, như trẻ thấy bánh, áp ại như kiểu bu đường, như thế, thì tổ ra xưa nay ông-bà Tổ - tiên ta đều là vô-đạo hết đó sao ?

Hễ cái gì dục-tốc, thì bất đạt, rồi ra ngả-ngửa, nghĩa là áp lạ cho đông, rồi thì ngã lông thôi-chí với nhau một đám.

Tại sao ?

Tại giai-đo cũng cứ nó theo hời « *Ý lại Thần quyền* », mà chôn lấp cái « *tự-lực* » của mọi người xuống hết, chỉ biết có một cái đường-cũ, cỗ-lệ, quen, ưa, vừa ý, cứ mấy thứ đó, cứ con đường đó mà đi mãi, là con đường có bước mà không có tới đó.

Có câu nầy làm chứng :

« Quand vous aurez, à travers de nombreuses vies, de nombreuses limitations et adorations, suivi le sentier long et étroit, et que vous verrez finalement un chemin plus noble et plus simple, ne pressez-vous pas tous les autres de quitter leur route étroite, longue et compliquée pour suivre le sentier plus direct ? C'est ce qu'avait fait Bouddha.

« Nghĩa là : Khi nào mà người tu, trong nhiều kiếp, kiếp nầy hoặc kiếp nọ, những mãng mê theo tín-ngưỡng, ở vào phạm vi, cứ bị ép chính giữa khuôn khổ, cũng như mình đi trên một con đàng rào dài tì-mủ, đi hoài không thấy tới, bước hoài không thấy cùng, rồi khi không thấy được con đàng đi tắc ở trước mặt, dòm thấy cái chỗ tới ở trước kia, có lẽ nào mình không bỏ con đường dài thăm-thẳm đó, mà rủ nhau cùng bước lên trên con đường đi tắc đó sao ? Thì chính như Phật Thích Ca xưa cũng đi như vậy, cũng bước lỏ trên con đường thẳm-thẳm đó.

GIAI-MINH-SĨ

(Còn nữa)

ÔNG PHẬT

LE BOUDDHA

Tôi nay xét-kiệo : dầu Kinh-Phật nói đi-ji thì nói, dầu có nói rằng : coi qua đọc qua mà thành Phật ngay liền theo tay thì tôi cũng khoan vội cầm-tưởng theo, mà tôi để, mà xét-kiếp đã. Tôi xét như vầy :

Theo Kinh để lại cho tới nay đó « nội trong Tam Bảo cũng đủ làm chứng » mỗi cuốn đầu bài đề ra, thì thấy : Như thị ngã văn, nhứt thời Phật tại, .. lý-giả đó chỉ nghĩa rằng ; «Phật không có viết ra một chữ chi chi hết, không có truyền lại một cuốn kinh gì hết».

Thế thì cuốn Kinh mà mình đang đọc, đang sắp sửa cầm tưởng đây, không phải của Phật chép hay biên mà để lại, mà hằng là của một vài người tín-đồ nhà Phật chép ại. Sự ấy chắc vậy.

Mà nghĩ coi, từ ngày Đức thích ca về Niết-Bàn, cho tới ngày có Kinh-sách lưu truyền xuống tới nay cái khoản cách giang đó là bao lâu ? Thì tài gì cái người tín đồ đó có chép lại những lời của Phật mà được còn y nguyên cho được ? Có lẽ nào mà nhớ giải đủ vậy, có lẽ nào chẳng bỏ sót, hay hoặc chẳng thêm theo ý kiến của mình, đó chăng ?

Vả chăng một việc gì nói chuyện bữa nay, mai còn thêm bớt sai-sót đó thay, hà huống chi là chuyện trên mấy trăm năm (hơn 200 năm qua) mà còn gì là đúng chính đáng của Phật đó nữa ?

Một sự gì ở đây nói vậy, đón ra mười cây số là thấy khác, hễ đón ra xa nữa chừng nào càng khác xa chừng nầy. Huống chi việc nầy, từ bên Thiên-Trước, qua bên Tàu, từ bên Tàu qua bên An-nam, tính là truyền lại không, cách mấy mươi khoản, cách mấy thời gian, há còn gì là lời chính của Phật nữa đó sao, mà hòng in mà tin được ?

Huống chi, xưa thì không nói ấy, là hồi mình còn mê - tín thì không nói được ; chớ nay mình nhờ tinh - ngộ, thấy nói rằng : sau khi Phật về Niết-Bàn, qua 200 năm nữa, cho tới đời vua ASOKA, thì mới có kinh sách để lại. Than ôi, dữ ác không, trong một thời gian 200 năm, mà làm sao chép y lại được những lời châu báu vàng ngọc của Phật đã nói qua, có ai tin được cho chăng ?

Có ai dám chắc rằng : chép lại như vậy đó, mà có trọn lời chăng, có thêm bớt, sửa đổi chi chăng ?

Thôi, cái sự thêm bớt, sửa đổi cũng không trọn hay trọn tôi xin để đẹp lại đó. Đây tôi xin nói ngay chỗ ÔNG PHẬT :

Gọi rằng Kinh của Phật, hỏi ai xem thì được phước, thì tôi phải nghĩ-xét đến chỗ căng-do gốc-tích của Ông-Phật đây đã. Ông-Phật là ông gì, mà viết những kinh-sách được cầm-tưởng của nhơn sanh đi vậy ?

Xưa không nói gì, nay tôi phải minh, tìm được cội-nguồn, thấy rõ căng-cội, nên tôi mới làm bài luận nầy, luận dích-xác, luận ngay về ÔNG PHẬT là ông gì.

Ôi, nói ra đau lòng lắm, là vì đánh đổ (bouleverser) cả thảy những người thuở nay vì mộ lòng tín - ngưỡng Phật vì mộ lòng hàm mộ Đạo Phật, vì mộ lòng muốn làm lành lánh dữ, nên mới Tu Phật.

Than ôi, làm ra cho chính lòng một phần đông vì mộ tấm lòng thành thật, vì một tấm lòng Đạo Đức, mà phải sanh ra thất bại thiệt đó cũng là quá đáng.

Những phải biết-rằng : « La Vérité est un danger pour toutes les religions, car la Vérité ne peut se soumettre à aucune satisfaction de pensée ou perversion de sentiment. Elle devient un obstacle élément de révolte là où se trouve le non-essentiel. Pirréel. ».

Ý giả đây nói rằng : *Trung-ngôn nghịch nhĩ.* Bởi thuở nay nghe thấy theo kinh - sách, thì tính những là lời nói ngọt-buồi không, nghe đâu êm - ái đó, xem đâu đẹp mắt đó ; cái êm tai, cái đẹp-mắt là bài cái bợ-đỡ cho phàm Tâm ở trong nổi lên, phấy lên, hùng lòng xem kinh mà nghịch tai trái mắt, thì còn ai đâu xem đến đọc đó ?

Bởi cớ đọc kinh Phật mà êm tai, đẹp mắt mắt-ruột, thì nào phải đó là KINH-PHẬT, mà đường nào để dụ rủi lắm.

Nghịch nghĩa là : như mình xem uốn cho mà mình phát giận, phát dỗi, vì nó nói ngịch ý mình, xúc tâm mình, lúc đó nếu mình đừng quáng êm cuốn đó, rồi biết lấy chỗ *« nghịch khứ nghịch »*, thì mình tỏ vào thì PÁNH-LINH, hạ cái Tâm xuống, bên là Giác, Tính.

Mỗi người, nghĩa là hễ làm cho người thì ai cũng có Tâm-viên Ý Mã hết. Sao biết Tâm-Viên Ý-Mã ?

Bế được lắm. Hễ cái gì mà thuận lòng mình, êm tai đẹp mắt mỗi mỗi hoặc một lời một tiếng vì mỗi người ai ai cũng có một cái Tâm thể thuận theo cái Tâm ấy là phàm, ấy là chúng sanh, ý như Kinh nói : « Thuận làm phàm Nghịch làm Tiên » tức thị là nội thể thuận theo cái Tâm của mình, ngài là êm tai, đẹp mắt mắt-ruột, bị là chúng sanh. Còn Nghịch được cái Tâm của mình thì mới làm Tiên-Phật.

Mà nghĩ coi, coi Kinh mà không hưởng lòng xem kinh mà nghịch tai trái mắt, thì còn ai đâu xem đến đọc đó ?

Bởi cớ đọc kinh Phật mà êm tai, đẹp mắt mắt-ruột, thì nào phải đó là KINH-PHẬT, mà đường nào để dụ rủi lắm.

Than ôi, ở đời, hễ *ngọt mát* thì *chết ruồi*. Những lời, những đều gì mà ngọn-ngọt, êm-tai đẹp mắt, ai thuở nay nó dắc con-người đi ngay vào biết bao nhiêu là ác-cầm tội-nghiệp. Nó là *mồi* để dẫn-dụ con-người hằng *muôn kiếp làm người*, gọi là *tử-sanh lục-đạo* đó.

Ấy là Kinh-Sách của Phật đó, là mồi đó là đường mật đó.

Than ôi tôi là một người Tu-Phật đã quá cái hạng « Tam qui ngũ giới mười mấy năm trời trai giới sát » mà tôi dám nói rằng : Kinh Phật là đường mật để dụ dỗ ruồi, là bởi chỗ tôi đã tìm đến cội nguồn của ông Phật đó, là cái tánh là chi ?

Cô gái ấy mỉm cười rồi đáp :

— Kim - bình - Hộc ! Người không nên hỏi tên họ ta mà gì !

Ta mà tới đây là gì thay người dùng thứ phiếu kêu là Hướng - linh - phiếu đây cho kẻ người cũng biết trong đám giang-hồ khách nhỉ có bọn đệ-tử của cảnh họ Hồng mới dùng thứ phiếu có reo lục lạc ấy mà thôi. Nay người cũng dùng thứ phiếu ấy thì nhiên là tôi phóng phiếu của người cũng tài giỏi lắm nên ta tới đây thử tài với người. Nếu đâu ấy rồi, bên nào thua thì tự tiện không được treo lục lạc vào phiếu nữa. Còn như tài bên nào hơn nhau thì ta lại tỷ thí thứ khác.

Bình-Hộc đáp :

— Được, tôi xin vâng theo lời. Vậy có nương thử nói cách đâu phiên như thế nào cho tôi được biết.

Thiếu nữ nói :

— Bây giờ chúng ta mỗi người cầm ra tay sáu ngọn phiếu rồi một cử một động, mà đều là hưởn với mình hết, ấy là người đó là người Tâm-Viên Ý-Mã. Dầu người-tu, dầu người thế, đều là chúng-sanh.

Ngăn muốn cuốn kinh đều là nói thuận theo nhơn-gian, là vì nếu đi nghịch, thì làm sao truyền bá được. Mà hễ thuận, thì tôi cho rằng không phải Kinh-Phật.

Than ôi, nhơn-gian là hằng hà sa-số, bà nhơn bá bụng, nhơn sao ai ai xem đến Kinh-Phật thì cũng đều là có ít nhiều cầm tưởng, lại sao vậy ? Bao giờ có một ai dám nghịch ? Tại sao vậy ?

Tại rằng không phải kinh kệ sách-vở mà đã đi truyền cả chúng cả đông chức đỗ chật chưa chật miễu đó, là Kinh-Phật.

Không phải Kinh- Phật, là vì ông-Phật là *«ông không có»*, không phải ông chi chi có tay tay có chưa, có mắt có máy, có Tâm Cang Tỷ Pháp Thọn, mà hòng viết hòng ép để lại được. Ông Phật là ông *vô-tâm* (*không-lòng*) mà hễ vô-tâm (không-lòng), rồi trí óc đâu nhớ, biết ... mà viết mà chép ? Phải có cái Tâm, có cái Tâm mới có cái nhớ, có cái biết, có cái nhớ, có cái biết, rồi mới chép được, mới biết được.

(Còn nữa)

« Nguyên »

Vinh «Đông-Tịnh»

(Bát-thủ Liên-huờn)

KỲ NHỨT

Động Tịnh chưa thông ấp Luyện hoài.
Ngồi lâu thêm mỏi lại thêm chai.
Người theo Tỷ Ngọ hồ răng trắng.
Kẻ mách Nhâm Ngồi thì lấy oai.
Mắt nhắm chưa rồi Hồn khuất xác,
Lưng ngay chưa thẳng Vía ra ngoài.
Hỏi người Tu-Tánh và Tu-Mạng
Biết lẽ Tu-hành mới khỏi sai.

KỲ TAM

Lộn ruột rông-gan gẫy Tánh-phàm.
Người-đời chưa dứt thói mê-ham.
Xem kinh trông giới cong lưng luyện.
Đọc sách ngẩng cổ hay nhắm mắt lâm
Nhịp-cầu rung-đuổi nghiêm giữa Động,
Phùng-mang trọn-độc rút trong Âm.
Càng lo Tu Tịnh càng thêm Động.
Hỏi lại nào ai biết Định nam.

KỲ NGŨ

Đạo khó tầm thì sẽ lụy thân.
Càng tu càng ốn bấy Tinh Tiền.
Kẻ mê lấy Động lo làm Tịnh,
Người ý đi ra nhẫy bỏ gần.
Động Tịnh chẳng qua ông rối-loạn,
Xa gần cũng tại Miệng phân-vân
Cái Tâm đồng mở coi chừng Miệng,
Cái Miệng Kín hãy Tánh hề lầm.

KỲ THẤT

Cã-thầy an-bày mới dâm Tu.
Ham tu bất-tử bị Ma-trù.
Tịnh-Tâm ngồi lại gần thầy-sáng,
Động-dục mỏi lìa thể đứa-mù.
Đừng giỡi ham-mê vui tính-ngũ g.
Phải tường Động Tịnh giữ công-phu.
Tịnh là yếu-lý trong Nền-Đạo,
Còn Động làm sao thoát ngũ-ấp Tù ?

KỲ NHỊ

Mới khỏi sai lầm với Pháp-môn.
Pháp-môn Tôn-giáo để « cầu Hồn ».
Kệ kinh gạt chúng xua tình bỏng.
Sắc-tướng mê người mất rỉ khôn
Ngẩy ngược như thằng say mới tỉnh.
Dặc dờ in đứa chết chưa chôn.
Ai tu cũng muốn minh Thanh-Tịnh.
Bị muốn thành ra lộn ruột nôn.

KỲ TỨ

Biết « Định nam Châm » mới khỏi lầm
Khỏi lầm nhứt khác lỗ Cơ-tâm
Động là Ý-Mã thường buôn chạy.
Tịch ấy Tâm-Viên phải ràng cầm.
Trước mắt yếm liềm, hòa Độ-giả Tịch
Bên tai lắng lẻ, tiếp Dương-Âm.
Âm-Dương Động-Tịnh đừng lo rộn.
Lo rộn loạn tâm Đạo khó tầm.

KỲ LỤC

Tánh hề lần lần Đạo mở mang.
Nhìn xem trước mặt thấy « Seng Vàng ».
Muốn tới g Động-Tịnh ra nuôi tu đặng
Hằng nhớ no kia bị kuất mang.
Tứ trụ chẳng gom mà chẳng lạc.
Tam tâm càng kéo lại càng dang.
Hễ còn nhứt khứt thì có Động.
Thanh tịnh nghĩa là cả thầy an.

KỲ BẢY

Thoát nghiệp Tu kia được mấy ai.
Tuy chung lot hết xuống Diêm đài
Nhiều người Tâm-Đạo nơi Vô-phước.
Hiếm kẻ ham tu lại bất-tài.
Định tánh kia hai mà hiệp Một.
Động tâm đâu một cũng sanh hai.
Tu hành phải biết truy nguồn cội
Động tịnh chưa thông ấp luyện hoài...

NGUYÊN

THIẾU-LÂM-TỰ VÕ HIỆP TIỂU-THUYẾT SỐ 22

SƠN - ĐÔNG ĐẠI-HIỆP

Tác-giả : TRIỆU-THỌ-ĐÔNG — Dịch-giả : PHONG - VÂN

(Tiếp theo)

Bình-Hộc tiếp lấy nhìn kỹ mấy chữ triện trong khuôn ấn thì rõ là bốn cửa « Thiên-tử bảnh bích ». Xem xong, chàng cất khăn chấp chiếu ấy vào túi, rồi khỏi đầu ăn uống.

Ăn uống xong, bọn Bình-Hộc thuê một cái phòng khác mà sau mà nghỉ đêm đó.

Tới sáng hôm sau, sau khi ăn lót lòng xong, Bình-Hộc bèn nói với Ung - Chánh từ giã mà lên đường. Vua thầy Bình-Hộc chẳng muốn đi chung với mình thì biết không nói gì được, bèn móc trong lưng ra một viên minh-ngọc ấn tín như cái chung rượu mà tặng cho Khánh-Văn, Khánh-Vệ của bên kia, tức là Tông-nguyệt thiếu-lâm võ thuật hết việc của Bình-Hộc vừa nói cho Ân-Khôi sư thái hay, kêu bà đề môn lông trông đợi. Sau đó Chánh-Liêm lại dạy trù phòng dọn cơm chay cho anh em Bình-Hộc ăn, Bình-Hộc dạy Chân-Thanh lấy ra mắt Chánh-Liêm rồi thì cùng nhau ngồi vào bàn.

Giữa lúc vui cười ăn uống, bỗng ên sa-di đi bên Ân-Khôi sư-thái trở về mà về mặt hơ hãi lắm. Hỏi vì nguyên cớ gì mà nó khác sắc, thì ên sa-di ấy thưa

— Bẩm sư phụ, ở nước Cổ ấu có một người con gái tuổi lối 6 hoặc 17, mình mặc áo phục đỏ, kêu đích - danh Kim - lão - sư bảo ra cho có ta nói chuyện. Cô ấy lại dặn rằng nếu Kim-lão-sư không dám ra thì nên vừa đi vừa lay kêu cô ta bằng thầy và từ nầy về sau đừng xưng với ai là tăng tiếng Kim-lão sư nữa, thì cô ấy tha thứ tội cho. Nếu chẳng vậy cô ta sẽ đánh rốc vào trong và phá chùa.

Bình Hộc nghe mấy lời giận tràng hòng nói rằng :

— Con quái gì ở đâu lại dám tới đây nói nhiều lời vô lễ như vậy. Phải chăng nó là bộ hạ của Bạch-vân-Phi tới đây muốn báo oán. Nếu thật vậy, hôm nay tôi không trừ được nó thì còn gì danh giá.

Chàng nói dứt lời, bỗng ghế đi thẳng ra trước chùa. Ai nấy thấy vậy chẳng yên lòng, nên cũng để đũa xuống kéo nhau theo ra ngoài chùa.

Bình - Hộc ra tới trước ngõ thì ấy nơi sân trông có một cô gái mặc áo đỏ đứng. Cô ấy thật đẹp mặt sáng mũi cao, má tròn, mũi đỏ, khỏi mặt rỗn và tươi nhà hoa xuân ; vóc mình đề - đàm, trông mạo đoan trang. Dầu Bình - Hộc là anh hùng mà thấy nàng cũng phải sanh lòng yêu mến. Chàng ung-dung bước tới cung tay nói cách lễ phép rằng :

— Thưa cô-nương, bỉ-nhơn chưa được biết tôn danh đại tánh là chi ?

Cô gái ấy mỉm cười rồi đáp :

— Kim - bình - Hộc ! Người không nên hỏi tên họ ta mà gì !

Ta mà tới đây là gì thay người dùng thứ phiếu kêu là Hướng - linh - phiếu đây cho kẻ người cũng biết trong đám giang-hồ khách nhỉ có bọn đệ-tử của cảnh họ Hồng mới dùng thứ phiếu có reo lục lạc ấy mà thôi. Nay người cũng dùng thứ phiếu ấy thì nhiên là tôi phóng phiếu của người cũng tài giỏi lắm nên ta tới đây thử tài với người. Nếu đâu ấy rồi, bên nào thua thì tự tiện không được treo lục lạc vào phiếu nữa. Còn như tài bên nào hơn nhau thì ta lại tỷ thí thứ khác.

Bình-Hộc đáp :

— Được, tôi xin vâng theo lời. Vậy có nương thử nói cách đâu phiên như thế nào cho tôi được biết.

Thiếu nữ nói :

— Bây giờ chúng ta mỗi người cầm ra tay sáu ngọn phiếu rồi đi dang ra xa nhau đúng năm bước. Rồi người dùng phiếu của người nhằm ta mà phóng ta sẽ dùng phiếu của ta mà phóng ra đón phiếu người lại. Nếu người phóng mề nào ta đón mề nấy ; làm sao cho hai ngọn phiếu chạm nhau mà rớt ra xa chỗ nếu để nó rơi tới trước mặt hay là dùng tay mà bắt thì thôi. Ai nấy nghe thiếu nữ bảo như vậy thì đều cho là khó. Nhưng Bình-Hộc thản nhiên gật đầu nói :

— Được lắm, được lắm. Tôi xin chịu cho cô phóng trước.

Dứt lời, mỗi người rút ra sáu ngọn phiếu cầm tay rồi đi dang ra ước trên trăm thước. Đứng yên nơi rồi, thiếu-nữ bèn lên tiếng :

— Người hãy giữ mình.

Lời vừa dứt, cô liền hươi tay một cái, ngọn phiếu đánh rẹt ma bay ới mà Bình-Hộc.

Bên kia Bình-Hộc lẻ như chớp thấy cô gái vung tay phát phiếu thì chàng cũng vung tay phóng ra. Ngọn phiếu của cô gái vừa xét tới mình chàng, thì ngọn phiếu của Bình-Hộc cũng vừa tới kịp đón lại. Hai ngọn phiếu đâu nhau mà có rất rõ rót nằm chơ-bình trên đất.

(Còn nữa)

THẦN HỘ MẠNG CỦA GIA ĐÌNH

Thần-Linh-Tê

Tiêu đàm khai mất, điện vi nhân-tăng trừ độc Ngũ tạng, lọc sạch máu huyết, trừ tận các chứng độc chứng « TÁO KẾT » mà sanh ra. Mỗi hộp uống 16 ngày chỉ tốn 1p80 các nhà Đại Lý và các cô đanh khắp Đông Pháp. Ai có bán xin ta gởi thư ngay cho

TÁC-ÁI DƯỢC HANG

100 Rd. Tổng-đốc Phương — Cholon

Nhà chuyên môn các phương tính được: Lậu-Giang, Điều Kinh, Bạch Đới, Đại-Bổ vv.

DOCTEUR

NGUYỄN-VĂN-CƯƠNG

311, Rue de Cây-Mai — CHOLON

CHUYÊN TRỊ BỊNH PHỔI — PHỤ KHOA NAN - SẢN

CÁC CHỨNG GHẺ LỞ NGOÀI DA — HUÊ-LIỆU CÁC CHỨNG

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ — Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.
Chân nhựt 8 giờ tới 12 giờ.

NHÀ THUỐC

Thiên-Sanh dược-phòng

N° 3 Place Pigneau de Béhaine — SAIGON

Thuốc mát Samson trị các chứng ho rất tài tình đã nổi tiếng khắp ba kỳ nhiều người công nhận là độ nhứt.

Thuốc thần xuân dược tỉ trị bá chứng, đầu đau chi cũng mặc; cứ uống một liều thì thấy mạnh.

Thuốc đau bao-tử rất vị thông thật hay, ai có bịnh đau bao tử, hãy uống trừ hết bịnh.

Thuốc tán trị các chứng rét nóng lạnh. Thuốc Kim-Long hoàn bổ đề thêm sức lực bộ máu huyết đờn bà, bạch-đái điều kinh công nhiều thứ khác rất hay.

Ô-hiệu trừ bán đèn cây hiệu Sao Chổi là thứ đèn tốt hơn hết danh tiếng lẫy lừng. Có nhiều thứ lớn nhỏ đủ kiểu.

Đèn sáp nhiều hạng thật tốt không thua đèn phương tây.

DOCTEUR

NGUYỄN - VĂN - TIỀN

CỰU NỘI TẠP BẰNG VỆ SANH VÀ VI TRÙNG HỌC

63 đường Chasseloup Laubat — SAIGON Téléphone 21.163

Trị đủ các chứng bịnh và chuyên môn chữa Bịnh ngoài da (đã có nhiều năm kinh nghiệm) như lác ghẻ, ung độc, thương tích v. v.) Bịnh thuộc máu (bịnh phong tình kèm huyết lao v. v...) Bịnh về đường tiểu của Đàn ông (kêu các thứ ống đái teo, mất khí lực) của Đàn bà huyết trắng, kinh kỳ bất thường, tử cung v. v...)

Ngày thường đều có coi mạch và trị bịnh. Ngày chủ-nhựt và ngày lễ nội buổi mơi hôi. Có dùng nhiều máy điện để trị bịnh rất hay mà không đau.

Y - PHỤC TÂN - THỜI

MUỐN CHO ĐÚNG KIỂU TÂN-KỲ NÊN MAU LẠI

MARIE MAY ĐỒ :

MARIE

217, Rue Lagrandière SAIGON

Kiểu đẹp thợ khéo, quí bà quí cô may thử sẽ chắc được vừa lòng. Mlle Huê-Mỹ vẻ nhiều kiểu hạp thời. Xin quí bà quí cô lưu ý. Có bán giày và đồ hiệu Huê-Mỹ.

Thuốc trẻ con ho gà, người lớn ho khan, ho sản. Thuốc nhức đầu chóng mặt

HIỆU « ĐIÊU-NGUYÊN »

Nhiều nơi chưa hiểu chứng ho gà, trẻ em từ 1 đến 15 tuổi hay bị Ho gà, con ho đầu có ra rả, mãi, hễ nhà hết đàm rãi ra mới đỡ, người lớn ho khan, Ho sản, đàm ở lớ trong cổ khạc không ra, nuốt không vào, uống nước Điêu-Nguyên khỏi ngay, chai nhỏ 0p10 vừa 0$20 lớn 0$50

2° Nhiều người quanh năm bị tuyết trời thay đổi, hoặc nóng quá lạnh quá, nắng ức bực tức gì, bất nhức đầu chóng mặt nhất là đờn bà uống thuốc nầy khỏi ngay 1 chai giá 0$30.

Bản hiệu còn nhiều thứ thuốc chữ trị đủ các chứng bịnh thiết hay quí vị muốn dùng thuốc gì xin hỏi ngay ở bản hiệu hay là ở đại lý. Thuốc có bán cách linh hóa giao ngân từ 1$ trở lên, xin nhớ gởi 0$40 tiền cước phí về trước.

Thơ đề: M. Nguyễn-ngọc-Am chủ ĐIÊU-NGUYÊN Đại-Dược-Phòng

125 Hàng-bông (cửa quyền) Hanoi

Đại-lý : *Nguyễn-văn-Thức chez ĐỨC-THẮNG*

148-150 Bd. Albert 1er Dakao

MÌNH BIẾT MÌNH

(CONNAIS-TOI TOI-MÊME)

(Tiếp theo)

Thì cùng nghĩ thử coi, đi tu là chi, là cốt được làm làm lành dữ, ăn ngay ở thật; mà tế ra làm lành lánh dữ ăn ngay ở thật nó đã ở sẵn trong cái con người nầy rồi; rồi sao lại bỏ nó đi, để đi đâu đi thiên tôn, đồng môn chi xứ... am tự chùa lôi, thế độ qui y, được làm cái của mình đã bỏ qua đó? Thau ôi nên chi Thánh nhơn nói cũng phải: Nhơn chi vi Đạo chi viễn nhơn, là người chương làm cho Đạo xa người là ý giả như vậy, thì: bất khả dĩ vi Đạo, là còn lo Đạo tu hành mà làm chi nữa đó?

Ấy vậy, chỗ tới về Đạo Tại Cầu, Đạo tại Tâm Trung, Đạo Bất Viễn Nhơn.... toàn là tới về cái Chơn Chánh là hai nét của chữ Nhơn là Người đó, thiệt đờm kỹ lại thì chữ Nhơn rất rõ rề, cứ Nhơn chiết có hai nét mà thôi; thế mà không ai ở theo hai nét đó được, nếu không có ai biết tu người (Nhơn đạo) đó, kêu là Vi nhơn nang, vi nhơn năng, làm người khó (mà người lại, thì âm tới một ông Hòa-thượng Tổ thiệt để làm đó.

Vậy chỗ nầy muốn đây, là tôi dựng lên một ông Hòa-thượng ở, mà bảy để làm CON-XGUỜI tu (Nhơn - đạo) trước đó; mà chẳng phải con người là con người thường thôi, chẳng phải con người theo Trung Hiếu Tiết Nghĩa, chẳng phải con người theo Tam-cang Ngũ thường, ý đây là hằng phải nói về đạng con người đó. Mà cũng chẳng dám đánh đổ cái người mà Trung Hiếu Tiết Nghĩa, chẳng chê đề người Tam-cang Ngũ Thường, mà: cái người biết Tu Nhơn-Đạo, là con người nào sau khi đã trọn với Trung Hiếu Tiết Nghĩa, đã rồi với Tam-cang Ngũ-thường, rồi ra ngoài cái Đạo Luân-Thường đó mà chỉ ngay vào hai nét CHƠN-DƠ ÁNH (kiểu khuyết) tới con người đó kêu bằng: Vi nhơn tối hằng tối hượng.

(Celui-là est le plus grand de tous les dieux...) Con người đó là lớn hơn cả thảy Thần thánh con người ấy là *Thiện giả ngã đã*, con người ấy là *« Nhơn-thiên tiểu Thiên-địa »*.

Nên cái chỗ ở theo Tam-Cang Ngũ - Thường và Trung - Hiếu Tiết nghĩa kia mà của chưa có ai ở trọn theo đó thay, lựa là nói ở tới khỏi cái Trần - thường đó; là sợi - giây duột để kéo người vào Từ trọng ân và Tam đồ k ở đó, muốn kiếp làm người đã làm tới một ông Vua cũng hà giải, bỉ cũng là người (chúng sanh).

Bỡ vậy, người cũng có người tầm thường, cũng có người PHI THƯỜNG, nên mới có nói:

Đạo khả Đạo, Phi thường Đạo,
Danh khả Danh, Phi-thường Danh...

Bất ngay ra, thì người tu đây là mới biết tu với cái đạo tầm thường đó thôi, chỗ chưa biết cái Đạo khả Đạo; còn con người thì là con người tầm thường, chỗ chưa có ai làm được bực con người Phi-thường (extrêmement humain...), biết làm phàm, mà chưa có ai biết Phi-phàm... (đây là luận về bực Tối thượng)

Mỗi người ở đời đều có đủ Đạo-cả ở trong mình, mỗi người sanh ra đều mang sẵn theo một chữ Nhơn mình, mà Thánh-nhơn lại có nhắc lại nữa: Đạo bất viễn nhơn; tiếc mà ngày nay sao thiên hạ sôi nổi tu phàm là ý chi đó?

Vậy có ai sanh ra mà vô đạo, có ai sanh ra mà bất tu nay cả ấy...là vì ai đã cũng là người mà người chỉ là NHƠN GIÁ CHƠN DÃ hễ làm con người kêu là Nhơn (hai nét) hễ làm con người thì ắt hẳn hai nét đó chạy chôi không dạng mới lọt ông mẹ thì có tới, hai nét đó thai nét gì? Thì hai nét ráp lại làm ra chữ NHƠN là NGƯỜI là Tả phủ vi CHƠN (ấy là một ở bên tay trái). Hữu vệ chi Chánh (là một nét kia ở bên tay mặc a Chơn Chánh hiệp lại đó) mà nói hiệp lại mà thành ra chữ NHƠN mới được cho chớ bằng có một nét, hay là không có nét nào, thì lấy gì mà kêu là NGƯỜI?

Tuy thì ai cũng chữ ai, lỗ lọt lòng mẹ thì NGAY THẬT kêu là « Nhơn chi sơ Tánh bổn hiền... » rồi nếu như NGAY THẬT mà cho được trọn cả đời, thì còn gì là tu hành nữa đó như???

Bởi cũng vì cái chỗ Tánh tương cận, tập tương viễn..... mà con - người xa lần ấu hai nét đó, mà không biết, bị vì nhiễm mùi-trần, bề càng lớn lên chừng nào, nó càng che « lấp chừng lấy đó, thành - thử con người làm người ở - đời mà « mình không biết mình »; không biết mình là không biết mình ở trong hai nét CHƠN CHÁNH mà ra, nên chi sau nầy; để cho trải qua một lúc Thái-quá, Bất-ập rồi,...mà là tội lỗi, quấy-quá hung - dữ... rồi bắt sợ - sệch, hồi tâm, ăn-năng.... mới có cái kêu bằng TU TU TU TU... Bởi vậy, đây tôi chỉ nhắc lại, nếu mỗi người biết hồi-tâm, biết ăn năng, biết sợ - sệch, biết giực-mình, thì cái TU tức thị là cái « biết trở lại », tức thị là « Connais - toi toi même » (de connaitre), biết trở lại cái của mình đã quảng-bỏ từ lâu mình bấy lâu nay đó, biết trở lại cái cửa Nhơn chi sơ Tánh bổn hiền đó, là bắt hồi mở, lọt lòng mẹ mà mang ra hai nét là Chơn Chánh, ráp lại kêu là Nhơn đó.

Bởi vậy, TU nghĩa là « *mình biết mình* » mình biết là biết cái Nhơn Đạo đó, kêu vậy là *Tu Nhơn-Đạo*: biết mình rồi, thì mình không còn gì là tu - hành cái nữa, không cần kinh-kệ, khỏi sớ-cầy vang-vái, khỏi nô-lệ *Thần-Quyền*, khỏi « tôn - kính » thêm khỏi « dư-làm » thêm, lễ cái gì thêm thêm thì khỏi, kêu vậy là: *Thiên-sự vạng sự chi thị Nhứt Sự*, bá bang vạng-sự mà còn có một Sự, ấy chẳng phải vậy là *Giải-Thoát* đó sao, hỡi nầy ai? Nhứt Sự ấy là *Ngay-Thật*, thế thôi.

(Còn nữa)

N. K. M.

BỎ HÚT

Lấy chi làm bằng có chắc cho lắng trông vào chủ nhơn là người lâu nay tiểu tuy vì ở Phù-dung mà nay đã thoát khỏi, mập mạnh, nên công hiến thuốc Nhựt tân Hoàn cho đồng bào ai còn đương đắm đuối.

Thuốc không phạm, không dùng chất độc Nội trong 30 buổi thì mạnh.

Giá một hộp 5 buổi 1$00

Thuốc Nhựt Tân-hoàn dùng toàn thuốc bắc, bào chế theo toa cũ.

Docteur Nguyễn-văn-Nhã cho.

Viết thơ và mua thuốc, gởi cho DƯƠNG-VĂN-XỨ à Cầungan (Travinh)

Y-HỌC ĐÔNG-DƯƠNG

Làm chấn-động nước Pháp, đây là bức thơ ở Marseille gởi về khen thuốc Sưu-độc Bạ-ứng-hoàn hiệu Ong-Tiên

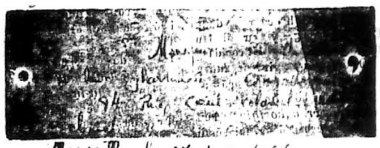

Marseille le 27 mai 1936

Thầy Ông

Thuốc phong tình Sưu độc bá ứng hoàn của ông rất là công hiệu. Thằng anh em đã dùng qua thuốc hiệu ông đều cũng nhận, người khen là hiệu Sulfo và thuốc thượng hạng.

Vì thế nên anh em ở bên Pháp mấy hôm nghinh lắm.

Gặp ông làm ơn gởi gấp qua giùm cho tôi 10 hộp viên cám ơn

Monsieur Nguyễn-văn-Mâm
à Rue Delile chợ ông
Guras
"Liane" à Marseille

Xin mời lại tiệm giày

MY-HƯNG

N° 141 Rue d'Espagne — SAIGON

Các ngài sẽ được vừa lòng đủ kiểu tân thời

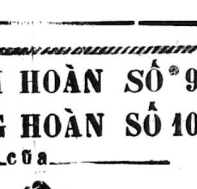

Giày làm toàn bằng da tốt. Tiếp đãi lịch sự

ÂN - THAI HOÀN SỐ 9

BẢO-SẢNG HOÀN SỐ 10

của

NHÀ THUỐC

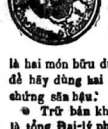

ĐẦU-RỒNG

là hai món bửu dược của các bà các cô, trước và sau khi đẻ hãy dùng hai món thuốc nầy, dưỡng thai và ngừa các chứng sản hậu.

Trữ bán khắp nơi và hiệu NGUYỄN-THỊ-KỈNH Saigon, là tổng Đại-lý phát hành.

Thiên hạ đồn

Muốn dùng hột xoàn mới thật tốt nên đến tìm BA - QUAN là chỗ mài hột Xoàn mới khéo nhứt.

Mua hột Xoàn mới BA - QUAN được sự tin cậy, không khi nào chết nước đổi màu, có thể dùng như Xoàn Tây.

Hột Xoàn mới BA - QUAN chỉ bán tại tiệm BA QUAN (58 Rue Vannier Saigon Chợ - cũ) số Tél 21.476.

CHỮA LẬU GIANG MAI:

THUỐC HỒNG-KHÊ CÓ TÀI VÔ ĐỊCH

Bịnh Lậu là bịnh rất dễ mắc, không những giao hợp với người có bịnh bị truyền nhiễm, có khi chỉ vì uống rượu say, hoặc thức đêm chơi bời quá sức cũng bị lậu. Bịnh lậu mới phát thường đi đái rắt, buốt tức, nước tiểu vàng đục, rồi ra mủ, cũng có khi ra máu. Còn những bịnh mà uống thuốc không dứt nọc thường có mủ chảy ra nhưng khi đi đái vẫn như thường, sớm mai đi tiểu có ít mủ và nước tiểu vẫn có chỉ, đó là vi trùng độc đã nhập vào cốt thành Lậu kinh niên. Khi trong người nóc mệt, hoặc uống rượu, thức đêm hay làm công chuyện nhiều thì bịnh trở lại. Biết rằng bịnh lậu thuộc về thời kỳ nào dùng thuốc LẬU HỒNG-KHÊ SỐ 30 thì tuyệt hẳn nọc. Thuốc Hồng-Khê không hại sanh dục không kỵ thai, thì quí vị chắc ý rằng thuốc Lậu Hồng-Khê không có chất độc. Mỗi gói giá 0$60.

Bịnh tim-la (Giang-mai) là một bịnh rất nguy hiểm không những người bị bịnh chịu lắm sự khổ sở mà nó lại có thể di truyền cho con cháu. Ai đã lỡ mắc bịnh nầy cần phải chữa cho tuyệt nọc, không nên coi thường. Sau khi khách làng chơi đi lại với người có bịnh 7-8 bữa hoặc vài tuần mới thấy đầu ám và da bọc có mụt đỏ lói, ra nước vàng hoặc nổi hạch (hột xoài ở háng và trong người buồn mỏi, nhọc mệt, nhức đầu nóng lạnh, nhứt về buổi chiều. Thế gọi là bịnh Giang-mai (tim la). Xin anh em đừng ngay thuốc GIANG-MAI HỒNG KHÊ SỐ 14 thì thế nào cũng trừ được giống đi trong hiểm độc. Giá mỗi hộp 0$60. Khi biết bịnh lậu và tim-la quí vị muốn tuyệt hẳn nọc độc và bồi bổ lại sức lực cho mạnh mẽ, phải uống thuốc ĐẠI-BỔ THẬN THẬN-THÀNH SỐ 8 Hồng-Khê. Giá 1$50 uống được 4-5 ngày, thuốc nước dễ uống, chỉ uống vài hộp đã thấy linh nghiệm ngay.

Hồng-Khê Dược-Phòng — 88, Route de Hué — HANOI
148-150, Bd. Albert 1er — SAIGON

Các tỉnh nào chưa có Đại-lý muốn bán xin viết thơ cho nhà thuốc chánh HANOI

Gần Đại-lý Nguyễn-thị-Kỉnh — Saigon

Trị đến tận gốc tuyệt nọc các chứng bịnh ĐAU-TRÌ

CHỈ CÓ THUỐC: **Bình Tàn Tẩy Độc Phiến**

của nhà thuốc Thoại-dư-đường là hay hơn hết, dám cam đoan dầu c'o bịnh nặng khe, lâu mau cách nào, bắt cứ nội trí hay ngoại trí năng đều trị đến tận gốc tuyệt nọc. Khỏi phải sợ bị tái đi tái lại, không công phạt bịnh nhơn.

Hằng trăm ngàn người, nhờ nó chữa ... một cách rất chắc chắn và mau chóng.

MARQUE DÉPOSÉE

Nhà thuốc THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG

133 Rue de Paris Cholon

Chi cuộc: Thoại-dư-Đường 2 trong Chợ-mới Saigon, giang hàng 55 165 có trữ bán đủ các cao, đơn, hoàn, tán. Giá cả y như ở tiệm chánh.

NATUREL-PHOTO

CHUYÊN MÔN RỌI HÌNH, CHỤP HÌNH. BÁN MÁY CHỤP HÌNH VÀ ĐỒ PHỤ TÙNG,

SẼ LÀM VỪA LÒNG QUÍ BÀ QUÍ ÔNG MUỐN CÓ TÂM HÌNH TỐT ĐẸP ĐỂ LÀM KỶ-NIỆM.

393, Rue Paul-Blanchy (Tândinh) — SAIGON

Hai đầu đáng lo ngại cho nước Nam ta nhứt

Một nước chưa đầy đủ tốc yếu hèn, nước ấy không khỏi nhẽ mạnh đặng. Chín phần mười (9/10) dân tộc nước ta trai thì mắt phải bịnh lao gái thì bịnh tử-cung bạch đới.

Đông Tây y-học đều phải rối rắm với hai chứng bịnh ấy, vì thuốc thì nhiều, mà sự công hiệu thì rất ít. Cái mục đích của bao nhiêu ông danh y ngày nay ông Lý-chiêu-Nhơn đã đoạt thành với mấy năm chuyên môn lo khảo cứu.

Ông đã tìm đặng nhiều phương thuốc hoàn toàn công hiệu sống vào giết tuyệt vi trùng hồ lao bacille de Kock.

Ông lại còn tìm đặng cách trị bịnh tử-cung bạch-đới gồm có hai món thuốc uống và một thứ thuốc lấy bơi xong vào tử-cung giết tuyệt bịnh vi trùng trở nên bạch đai.

Vậy ai mang hai chứng bịnh hiểm nghèo ấy mà đã dùng đủ các thứ thuốc Tây Nam nhưng bịnh mình vẫn trơ trơ thì mau đến nhờ ông cứu giúm. Mỗi ngày ông có mặt tại phòng việc ở đường Galliéni số 215 217 Saigon, từ 7 giờ tới 11 giờ và 2 giờ đến 6 giờ. Ở xa không thể tới đặng viết thơ kể rành bịnh theo adresse sau đây sẽ có thuốc gởi tới nhà.

Monsieur **HUỲNH-KIM-NGỌC**
215-217 Boulevard Galliéni — SAIGON

Thuốc trị lao : 3$85 (kể cả tiền gởi thuốc) uống đặng 7 ngày 3 thứ thuốc
Thuốc tử-cung : 3$00 (3 thứ dùng 7 ngày.

NGÀY 1er MAI

HƯNG - ĐÔNG NỮ - CÔNG

Sẽ dời về 42-44 Rue Aviateur Garros

SAIGON

Trường dạy rất kỹ

và rất mau hiểu

BỊNH HO - LAO CÒN KHÔNG SỢ, SỢ CHI BỊNH LẬU

Thuốc ho lao và thuốc bạch đái ít hiệu chưa khoá đã ra đời, người tìm đặng thứ thuốc quí báu đó là ông Lương-y Huỳnh-quới-Nhơn, chủ nhà thuốc Quới-nhơn-Đường số nhà 81 phố lầu trước ga xe điện Bà-chiểu.

Hiện đây có chế ra thứ thuốc để bôm lậu và bạch đái, trị bịnh rất mau chóng lạ lùng.

Bịnh lậu do nơi sự nóng nhiệt, lỡ, nhứt, nơi đăng tiểu rồi sanh ra mủ, nên dùng thứ thuốc nầy bôm vô thì được êm mát, máu mủ điều dứt nội trong 24 giờ.

Vì muốn đem ra cho công chúng thí nghiệm nên lập tiệm ngành ở đường Cây-mai số 49 (Cholon) đặng tiện cho bịnh nhơn đến đó có thầy điều dưỡng làm dom (cho những người không biết bôm) trong hai tháng không ăn tiền. Kể từ 1er Mai tới 31 Juillet, sớm mai từ 9 giờ tới 3 giờ tới 7 giờ Ngoài ngày giờ đó nhứt định trên đây thì mỗi lần phải mua thuốc 5p.00

QUỚI - NHƠN - ĐƯỜNG (Cholon)

CLINIQUE DE SAIGON

DƯỠNG-ĐƯỜNG SAIGON

Docteur **LÊ-HƯNG-LONG**

98, Rue Pellerin — SAIGON

Tại dưỡng đường nầy có phòng khám bịnh riêng để tiếp thân chủ hằng ngày, có nhiều phòng để nuôi bịnh và bào sanh sắp đặt theo kiểu kim thời. Mỗi phòng đều có giường resort tủ kiếng, bureau, lavabo, bồn tắm hay là douche, sạch sẽ, khoản khoát cao ráo mát mẻ và êm tịnh. Có phòng mổ sẽ và đã khó có chỗ riêng để thử máu, và kiếm các vi trùng độc.

Cách điều dưỡng rất kỹ lưỡng.
Sự ăn uống đúng vệ-sanh.

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN

Những bịnh về đường tiểu tiện đàn ông, đau cật, thận, bọng đái, phong tình, v. v. Các bịnh đàn bà: đau huyết, đau tử-cung huyết bạch, sưa tử-cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v. v...

Docteur **LÊ-HƯNG-LONG**

De la Faculté de Médecine de Paris
Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie
Ancien élève de l'Institut Pasteur PARIS

NGAY 2 MAI 1937
là ngày kỷ-niệm thứ nhứt
ông Nguyễn - van - Vinh

Ông Nguyễn-văn-Vinh tạ thế! Thấm thoát đã một năm qua! Trong khoảng 12 tháng 365 ngày ấy, chúng ta ở cái xã-hội hoạt động hiện thời đã được chứng kiến bao nhiêu sự vui buồn, bao nhiêu cuộc biến thiên của tạo-vật. Cùng trong khoảng thời gian ngắn ngủi ấy, biết bao công cuộc và sinh vật đã xuất hiện ra rồi lại bị tiêu diệt một cách nhanh chóng quá, nhiều khi công chúng không kịp để ý tới.

Một năm qua, thời gian và cái chết đã làm cho người ta dễ quên những sự hiểm khích nhỏ vể đăng phải và cá nhân; vì đó mà dư-luận mới có thể nhận được một cách rõ rệt và sáng suốt cái sự nghiệp của những người có công với xã-hội đã quá cố di như Ng-văn-Vinh tiên sinh hơn là khi tiên-sinh mới tạ thế và nhứt là trong lúc sinh thời của tiên-sinh.

Các bạn hữu trông tượng một ông già sáu mươi tuổi tóc đã hoa râm mà vẫn không kém vẻ quắc thước và hùng dũng, tiếng nói mạnh mẽ, sang sảng như tiếng chuông, từ ngôn ngữ đến cử chỉ đều tỏ ra vẻ linh hoạt trẻ trung như những bậc thanh niên tân tiến, đối với mọi việc đều quả quyết thành thực không do dự, không úp mở, suốt đời từ rể đến già bao giờ cũng hoạt động, phấn đấu mà cuối cùng Người đó là ông Nguyễn văn Vĩnh. Một người như tiên sinh mà lại thêm học vấn uyên bác kiến thức và lịch duyệt hơn người thì ở thời đại nào không tác động, ở xã hội nào không được tôn trọng.

Tuy suốt trong đời tiên-sinh thường gặp những bối gay go, những việc khó khăn, cho đến lúc về già cuộc tế vẫn còn làm cho tiên phải lảo đảo, thì mà vẻ mặt tiên sinh sinh bao giờ cũng vẫn tươi tỉnh và tinh hồn vẫn mạnh mẽ. Đời với tiên sinh, sống là tranh đấu đến kỳ cùng. Sống không tranh — theo ý tiên sinh thì đời không những thiếu lạc thú mà thiếu cả ý nghĩa.

Sự hoạt động của Nguyễn-v-Vĩnh tiên sinh biểu-đồ nhiều nhất ở ngòi bút cái lợi khí rất mạnh thường dùng hàng ngày để bày tỏ ý kiến và diễn đạt tư-tưởng đối với việc đời. Phần quan-trọng nhất trong đời tiên sinh là ở công việc viết. Viết ngay từ lúc còn là một viên thư ký tầm thường ở tòa Sứ.

Viết, dù khéo đã trở nên giàu có hàng ức vạn, và đã giữ một địa vị trọng yếu trong trường chính-trị xứ nầy.

Mãi đến lúc gặp cơn khủng-hoảng tiền sinh lưu lạc trong miền rừng xanh núi đồ, ma thiêng nước độc ở Ai-lao, bị con ma bịnh âm ảnh, sức cùng lực kiệt, mà tiên sinh vẫn không bao giờ quên việc viết văn. Ai đã đọc qua văn của tiên-sinh đều công nhận rằng những bài văn đó đầy những tư tưởng lạc quan, những điều quan-sát cũng phu và viết bằng một giọng lưu loát, giản dị và hoạt động.

Từ vấn đề người, từ trẻ đến già, đời tiên sinh vẫn có cái sinh khí rất mạnh mẽ.

Nguyễn-văn-Vĩnh tiên-sinh đã phoang sự ngòi bút một cách thành và chính tiên-sinh đã làm cho ngòi bút có giá trị đặc biệt trong xã hội Việt-Nam ngày nay.

Tiên sinh sinh trưởng trong một cỗ gia đình theo về nho học trong một xã-hội đầy những cổ tục và tập quán tồi bại mà bao giờ cũng mạnh bạo thẳng bước đến những sự mới lạ nhưng vẫn giữ được cái bản sắc, của một người dân Nam-Việt. Những tác phẩm của tiên-sinh à những cái hình ảnh linh động của một khối óc thông minh phức tạp và của một tinh thần trẻ trung, mạnh mẽ khiến ngày nay ai đọc đến tác giả một người suốt đời tận tụy vì văn chương.

Một người rất có công trong việc vun đắp nền quốc văn mà truyền bá chữ quốc-ngữ, một người suốt đời hoạt-động trong văn giới và chính giới nước nhà. Hiện nay chữ quốc ngữ đã phổ cập được khắp nước Nam, và văn chương nước Nam mình sở dĩ có nền móng vững vàng thế là một phần lớn nhờ ở công truyền bá của ông cố chủ nhiệm Đăng cổ tùng báo Đông-dương tạp-chí và ở Trung - Bắc Tân - Văn nầy nữa.

Ông Vĩnh thác đi, thật đã bỏ lại một chỗ trống không lớn, trong văn giới và báo giới xứ nầy, chỗ trống không ấy đến nay chúng ta lại càng cảm thấy một cách rõ ràng vì chưa biết bao giờ mới hàn gắn lại được.

Trong báo giới của ta ở xứ nầy từ năm ngoái đến nay, thật là đàn ảnh để chỉ lối đưa đường, thiếu kẻ làm khuôn vàng thước ngọc cho bọn đàng em hậu tiến, nhất là giữa lúc anh em làng báo chúng ta chưa có đoàn thể và chưa đủ lịch duyệt về nhà nghề.

Trong tang lễ Nguyễn - tiên - sinh năm ngoái, các bạn đồng nghiệp và quốc dân đã đưa đám một cách long trọng đến chỗ lên sinh an giấc ngủ ngàn năm! Cái cỡ chứng đáng ấy dư luận khắp ba kỳ đều công nhận.

Một năm qua, ngày 2 Mai lại đến, là ngày kỷ niệm thứ nhứt của ông thủy tổ làng báo Bắc-kỳ và là một ngày đáng ghi trong lịch sử báo giới nước nhà, khiến cho chúng ta ai nấy lại bồi hồi tưởng nhớ đến ông Ng-v-Vĩnh.

Những ảnh của ông Nguyễn-văn-Vinh tại Lào

Ngày 6 Mai rằm ngoái, sau khi lính cứu Nguyễn tiên sinh đã nghỉ sáu dưới ba thước đất trong khu mộ địa của gia đình ở Công-vọng, chúng tôi đã tưởng rồi đây có nhớ tới tiên sinh cũng chỉ à phảng phất trong tâm bồn mà thôi. Nào ngờ cách đây lì bữa, ông bạn Clémenti có gởi biếu gia quyến tiên sinh một tập 25 bức ảnh chụp ở bên Lào. Chúng tôi là người tử nhứt được cái hân hạnh ngắm lại cương dung Nguyễn tiên-sinh ở giữa chốn rừng sâu núi thẳm rên bờ sông Cửu long. Anh nầy chụp từ khi tiên sinh cùng M. Clémenti còn khoẻ mạnh. Nhưng khi tiên sinh tạ thế thì ông Clémenti cũng bị tịnh rắc-lặng, gia quyến thất sang Lào đưa về điều trị trong 6, 7 tháng trời mới lành. Vừa rồi được lành mạnh ông Clémenti mới nghĩ đến việc rửa những kiếng ảnh kia

Những tấm ảnh chụp tiên-sinh ở giữa chốn làm ăn tại đất Lào. Nhìn vào trong ảnh ta sẽ tưởng tượng được những chốn ấy thật là lam sơn chướng khí đến tới nào mà công cuộc làm ăn của tiên sinh vất vã, mạo hiểm đến tế nào, chẳng trách cái sức khoẻ của tiên sinh đành phải chịu thua những hung thần, ác quỉ trong rừng! Một bức ảnh nầy có ý nghĩa bằng trăm ngàn giòng chữ... Đó là những hình ảnh sau cùng của Nguyễn - tiên - sinh trên mặt đất báo T. B. lựa trong tập ảnh đó in mấy chiếc ra trên trang nhứt.

MỘT VÀI CHUYỆN LẠ TRONG HOÀN - VŨ

Một cậu học-sanh có 55 cái răng

Mới rồi có một cậu học-sanh ở trường Đại học Athènes bên nước Hy-lạp (Grèce) rước cô Pantazopules là lương y chữa răng đến chữa cho mình.

Cô Pantazopules rất ngạc nhiên mà thấy cậu nọ có cho tới 55 cái răng mà cái nào cũng chắc tốt, đều đàn cả.

Và lại cậu học sanh nhiều răng ấy cũng vẫn ăn ngon, ngủ yên như người thường, và có lẽ cậu còn ăn mau tiêu là khác.

Tuy vậy, lúc cậu nói chuyện hình như có khó khăn một chút, vì răng làm ngạn trở tiếng nói của cậu.

Mỗi người có 55 cái răng thật là một việc rất lạ, xưa nay chưa hề có bao ở.

Không biết rằng cậu cậu nầy rồi sẽ rụng sớm hay chăng?.

Không dám trồng đu-đủ và chuối gần bên nhà

Người Cao miên có tục không khi nào dám trồng chuối hoặc đu đủ khít bên vách nhà họ, vì họ nói rằng chuối hay là đu đủ mà gần đụng mái nhà thì ma quỉ sẽ leo lên đó mà chui vô cửa sổ rồi vào nhà mà phá khuấy họ ngay.

Nguyên thuở xưa có một cặp vợ chồng mới cưới, thương yêu nhau đáo để và cả hai đều cho là hạnh phúc lắm. Lật bật kế có cuộc chiến tranh, nước Cao-miên cử binh đi đánh một lân bang, bởi vậy các dân trai trong nước đều phải đầu quân xuất trận hết thảy.

Cái anh chồng mới cưới vợ nầy, vì nợ nước ân vua, chẳng thải bỏ vợ rẻ ở nhà mà đi làm phận sự nam tử. Lúc biệt ly nhau vợ chồng khóc kể nghe rất thảm thiết.

Giữa đánh 6 ngoài biên - giới rồi ở làng nhà nọ lại có bịnh thiên thời phát ra, kế chồng bao âu có chính phụ lại vương phải bịnh ngặc ấy mà bỏ mình. Tội nghiệp, lúc hấp hối cô vẫn còn kêu tên chồng mấy tiếng rồi mờ thở hơi cuối cùng.

Giặc yên, anh Cao-miên trở về quê quán, kể chắc khi về tới nhà, vợ anh sẽ vui mừng khôn xiết. Anh tâm hồi đi riết tới nhà, trí vẫn tưởng những cuộc mừng vui sắp đến.

Thật quả về tới nhà, gặp vợ anh, hai vợ chồng ôm nhau mừng mừng tủi tủi tới chảy nước mắt.

Anh không biết việc vợ anh đã bị thiên thời mà chết, nên anh khô g nhọi ngại sợ sệt gì cả, mà cứ ăn ở như thường.

Bây giờ anh hô đói bụng, xin vợ bắt gà làm thịt nhậu rượu chơi, thì cô nọ cũng vui vẻ đi làm.

Rồi cho nó lúc dọn cơm lên, có một cái muỗng rớt dưới đất cô tưởng chồng không có đứng gần đó có mới le cái tưới dài hơn thước mà quân cái muỗng rồi rút ên nhưng chồng có đã thấy rồi, anh nọ thất kinh hồn vía đánh chắc vợ mình là ma quỉ gì đây mới tính tìm đường thoát thân cho sớm.

Nói láo với vợ rằng đi tiểu, anh nọ bước ra sân xoi ở cái khạp đựng nước chảy xỏ xẻ như anh đái, rồi anh mới công lưng mà chạy vất đó lên cổ.

Chạy được một đỗi, anh day đầu ngó lại thấy vợ anh rượt theo anh lại co dò mà chạy nữa.

Chạy một hồi lâu, anh mệt gần sắt thời may đựa bên đường có một cây « bai - mat » có cái bông lớn đủ chứa một người, anh mới chun tuốt vô đó mà núp.

Và lại thứ cây « bai - mat » nầy cũng như « roi đầu » ta không khi nào mà quỉ dám xáp lại gần bên nó.

Con ma rượt đến ơi biết anh nọ trốn trong bông cây nhưng không dám lại gần, phải khóc hu hu rồi trở về nhà cả.

Thấy con ma đi đã xa rồi anh nọ mới thót ra chạy riết tới một cái chùa gần lối đó, nhờ đang Lục cả cứu giúm tánh mạng mình.

Ông Lục cả nầy bùa chú tài đách lắm, mới đem anh nọ nhốt trong cái tủ, rồi vẽ một lá bùa mà dán trước cửa chùa để trừ ma êm quỉ.

Một đêm nọ con ma mò đến chùa, biết anh kia ở trong chùa, song bị có lá bùa ếm. Ma không dám vào ngay cửa chùa, nó mới đi vòng chung quanh chùa để kiếm ngõ khác mà vô.

Thế mà may nó gặp cây đu đủ trồng gần buồi chuồi, tào chuồi lại gần vô cửa sổ chùa nó mới leo lên tào đu-đủ, chuyền qua tào chuồi, chung qua cửa sổ mà nhảy tốt vào chùa.

Con ma mở cửa tủ, gặp anh kia vì sợ hãi quá mà chết giấc nó mới giết chết anh rồi bắt hồn mà đem đi ám phủ.

Từ đây hai cái hồn ấy ăn ở với nhau cũng như lúc còn ở trên thế gian vậy.

Ấy, vì chuyện nầy mà người Cromiên không dám trồng chuối với du-đủ dựa bờ nhà, vì họ sợ ma quỉ leo vô như chuyện tôi mới thuật.

Bị chồng bạt tai không thể kiện xin ly dị được

Tòa án ở Luân đôn bên Anh vừa rồi có xử một vụ kiện rất buồn cười, tưởng cũng nên thuật ra cho chi em Việt-nam biết.

Cô kia đến tòa kiện chồng, xin tòa cho ly dị, bởi vì chồng cô cứ bạt tai cô hoài.

Tòa kêu anh chồng nọ lên hỏi, anh đáp.

— Không đánh nó sao được? Cứ đi hoài .. không kể đêm gì tới nhà cửa, chỗng con chi cả.

« Mỗi lần nó đi chơi về trễ tôi có bạt tai nó thiệt, song nếu không bạt tai thì nói nó có chịu nghe lời đâu. »

Quan chánh Toà không bằng lòng cho chồng bạt tai vợ, mượn ngài rồi bị chồng bạt tai chưa phải là một cái cớ xin ly-dị chồng.

Chỉ một bài văn bị 108 người cái ngục kiện

Phiên tòa đại hình họp hồm đầu tháng Avril tại Paris, người ta có thấy một sự lạ xảy ra. Hôm 6 Avril tòa xử một vụ giết người. Bị cáo nhân là gã Gouget, can tội làm cái bùa bỏ mê nhằm về tội sở người bạn. Bênh vực cho kẻ đã gây tội ác xảy là một nữ luật sư trẻ xinh đẹp, tóc hung hung vàng, tính dáng yêu điệu lời nói nghe rất dịu dàng êm ái...

Thế rồi đến phiên 8 Avril, vẫn quan chánh án ấy, vẫn quan chưởng lý ấy, vẫn 12 ông bồi-thẩm ấy, tòa vừa gọi bị cáo nhân thì một thiếu nữ bận y - phục thường thấy đứng lên tại chỗ ghế bị cáo: lại chính cô luật sư vừa cãi hôm trước.

Đó là nữ luật sư Mircille Marcoux. Nàng ngồi, sau là kẻ hôn cô cùng chồng đi dạo chơi sang xứ Guyane. Lúc trở về cô có viết mấy bài nói về chế - độ lao tù ở đó. Đối với đoàn cai ngục thì ngòi bút của cô không khoan dung chút nào. Bọn cai ngục ở Guyane lấy làm bất mãn, 100 người bọn nhau phát đơn kiện cô tại tòa đại - hình về tội phỉ báng xin 200 ngàn quan tiền bồi thường danh giá.

Nhưng từ đạo cô viết bài ký sự đến ngày nay đã bao nhiêu việc hay đổi: Chính phủ bình-dân đã ra luật bãi bỏ những nơi phủ số (Bagne), lại thêm có luật đại xá những tội phỉ - báng. Luật sư của cô là Me Lezrand dựa vào đó mà xin, nên đối với cô tòa đại-bình Paris cũng khoan dung lắm.

Ai nhơn cập vật

Nói đến loài động vật vì như trâu bò ngựa có ích cho các nông dân biết mấy, các nông thương được phù hộ về thực-nghiệp, thì cũng phải nghĩ đến loài động-vật là loài hữu dụng.

Khi nó có bịnh hoạn cần phải săn sóc cho nó mạnh khoẻ thì mới có thể trâu kéo cày, bò ngựa kéo xe dăng đưa hành khách và chở chuyên nặng nề. Các nhà muốn bồ dưỡng cho trâu bò ngựa dùng bổ sức lực, bắt cứ là loài-vật có bịnh gì thì đều có đủ thuốc trị theo **Mà - bình chuyên môn** rất **hiệu nghiệm**. Nhứt là nhà nuôi ngựa đua cần để ý. Thuốc nầy tại giang hàng cô Nguyễn thị-Kính góc chợ mới Saigon có bán. Cần hỏi đều chi khác đó Tạo-nhơn-Đường Govap.

Bổn hiệu chuyên môn sửa các thứ máy — máy đánh chữ, máy Hát, viết Máy, máy đồng hồ, sửa tiền khí, quạt Máy, và bán đồ phụ tùng — khắc sau Dấu lấm bằng đồng tiền hỷ tuổi già phải chang

Đức-Hưng

28 Aviateur Garros Saigon

Dạy thuật

Cách dạy bằng thơ 50 trẻ rất hay lạ, chỉ rành rẽ dễ hiểu giá rẻ 0$50 (xa thêm 0$10 cước). A muốn lấy chương-trình ấo thuật, xin gởi 0$03 cò thơ.

Dạy thôi-miên chung khoá 3 tháng 6$00, (có bảo kiết) do giáo sư VẠN LÝ-MINH.

Họa hình 50×60 giá 3$00. Xin gởi hình kiểu đến, chiệu gởi C. Rt. không giống gởi trả lại.

Thơ mandat gởi cho:

M. NGUYỄN-THÀNH-LONG
171, Bd Galliéni à Chợquán

N. B.—Ai có điều gì cần xin tới thương nghị.

CẦN DÙNG ĐẠI-LÝ

CONTINENTAL

Là hiệu riêng của những nhà hàng lớn bằng Caoutchouc tốt nhứt tại bên Đức Quốc (Allemagne) gởi sang không hiệu nào sánh kịp sự bền bỉ chắc chắn của nó.

Vỏ ruột xe hơi, xe kéo xe máy Poires kèn, Semelle giầy. Vessie Ballons và Tapis lót trong xe hay ngoài bàn đạp.

Giầy quạt dành riêng nhứt để dùng đủ hiệu, kèn hơi và máy cày bào kiểu không hề dằng đến một phần tây.

Có lại trên 70.000p. đồ phụ tùng hiệu biện (Pièces d'Origines) cho xe Ford kỳ nhứt là:

CHEVROLET, CHRYSLER FORD và nhiều hiệu khác như:

AMILCAR, CITROEN, DELAGE DELAHAYE, UNIC, FIAT.

Đã thiệt có đủ hiệu in sâu vào mondiã, mà giá bán không cao hơn các hãng khác.

SAIGON-AUTO

Ets. TĂNG-QUANG-DÌ
15 Rue Amiral Roze — SAIGON

Muốn mua hãng "NHỰT" tốt rẻ

MAU JAPON

46 RUE VIENOT SAIGON

DAINAN KOOJI

SAIGON - HANOI - P. PENH

M. J. TAN-HIEN

222, RUE LAGRANDIÈRE 222

SAIGON

Ex chargeraît de Travaux de

Comptabilités

Commerciales, Industrielles financières à forfait et donneraît des Cours spéciaux de Français, Math

pour adultes candidats aux divers concours et examens

COMPTABILITÉS

pratiques de Commerces, de Sociétés, d'Industries de Banques, d'Armaturs de chemins de fer etc...

Les Méthodes adoptées sont très rapides et les résultats encourageants et solides

Quân vô chánh-phủ làm chúa tể Barcelone ?

(Tiếp theo trương nhứt)

bỏ bom thứ hai cho hay rằng quân của thống-tướng Mola đương tiến về phía Bilbao chiếm những làng Mangnia cách phía bắc Bilbao 14 cây số và làng Echaus cách phía đông 19 cây số.

Chánh-phủ Valence định nhường hải-cảng Bermes cho Anh ?

Gibraltar, 4 Mai. — Chánh-phủ Valence đã định nhường hải-cảng Bermes ở Biscaye cho chánh phủ Anh để nhờ chánh-phủ giúp sức cho quân cọng-sản Tây-ban nha trong cuộc nội chiến.

Thống-tướng Queipo de Llanos trong bài diễn văn đọc trước máy truyền thanh vô tuyến điện nói rằng ông Eden không chịu nhận.

Đại-biểu của chánh-phủ Cọng-sản Tây-ban-nha qua Nga

Berlin, 4 Mai. — Báo Nachtausgabe viết rằng báo giới ở Moscou nêu việc thiện-kiến, với đại biểu của chánh-phủ cọng sản Tây-ban-nha ở Valence trong dịp 1er Mai lên.

Trong những bình ảnh đăng trong các báo mấy hôm nay người ta thấy Staline cùng quân vụ viên Voroshilow đứng ở Place Rouge trong khi Staline đương ôm choàng lấy các đại biểu của Tây-ban-nha cọng sản. Ở trong cùng lại có các vị thông soái của L.B.N.S.V. như Jegorov, Boudjiny và Toucha'schevsky.

Báo giới ở Moscou đua nhau khen ngợi cuộc tiếp rước các đại biểu Tây-ban-nha ở Moscou và khen ngợi hồng-quân Tây-ban-nha. Báo giới thừa dịp ấy mà chửi rủa Ý và Đức.

1 chiếc máy bay của hồng quân bị tịch-thâu

PAU, 4 MAI. — Một chiếc máy bay của chánh phủ Cọng sản Tây ban nha vì bay lạc đường nên phải đậu ở trường bay Pont Long của nhà binh. Chiếc máy bay ấy đã bị tịch thâu và các phi công đều bị giữ lại để chờ kết quả cuộc điều tra của nhà chuyên trách ở đây.

ANH

Ông Neville Chamberlain sẽ lập nội-các mới

LONDRES, 4 MAI — Ở nghị trường người ta đồn rằng sau lễ tôn-vương nội các sẽ thay đổi một cách khác hơn người ta đã dự đoán.

Các ông Ramsay, Mac Donald, Duff Cooper, Ronciman và Swinton sẽ từ chức. Còn các ông Morrison, tổng trưởng bộ canh nông, Ernest Brow tổng trưởng bộ lao-động, sẽ giữ chức khác.

Người ta chưa biết được một cách chắc chắn ông nào sẽ giữ bộ nào. Người ta chỉ biết rằng ông Neville Chamberlain sẽ giữ chức Thủ tướng.

Quân-công Windsor qua Pháp để thành hôn

Paris, 4 Mai. — Tin quận-công Windsor đến ở lại tòa nhà Cande gần Tours đã làm cho vẻ yên tăng của làng Monts phải thay đổi. Làng ấy hiện nay bị một « đội binh » phóng viên và thợ chụp hình « chiếm cứ ».

Những nhà cửa trong làng ấy và ở gần làng ấy đều có người mướn cả. Người ta lại vừa mới đặc ra một đường điện thoại thông với Tours để truyền tin về lễ thành-hôn của quận-công Windsor và bà Simpson.

THUỐC

BỔ Á-PHIỆN

Quí ngài muốn tìm thuốc bỏ Á-phiện, xin nhắc lại thứ thuốc NAM-HƯNG GIỚI YÊN-HOÀN là một món thuốc do người đã bị bịnh ghiền nặng chế ra, để tự mình chữa lấy mình, nên chỉ cách chế luyện rất công phu giúp cho người bịnh bỏ một cách rất dễ dàng, chỉ trong 5, 10 ngày là bỏ được.

Cách bỏ giảm đã mát mà lại bổ dầu cho lão nhược bực nào, dùng đến là bỏ được một cách vui vẻ không sanh ra chứng bịnh gì khác không mất sức.

Thấy mập mạp, thêm nặng cân ngay, giá từ 0p.50, 1p.00, 1p.50. Tổng đại lý phát hành trong Nam

Maison ĐỨC-THẮNG

số 148-150, Bd. Albert 1er Dakao SAIGON

Có bán lẻ hóa giao ngân thơ và mandat để M. Nguyễn-v-Thức:

Bán lẻ: Vũ-Lai 103 P. Blanchy Tânđinh, và cô Nguyễn-thị-Kinh Saigon.

N. B. Quí bà qui cô có muốn cho trẻ em không có rôm sãi chỉ nên dùng phấn con Phụng-Hoàng là một thứ phấn của người Annam chế ra rất thơm rất tốt, giá bán mỗi hộp 0p.10

Hơn 25 năm danh tiếng

TIỆM VÀNG CỦA ÔNG

Nguyễn-văn-Thơm

Số 156 đường Colonel Boudonnet

(Ngang gare xe lửa Mỹ Saigon)

rất được lòng tín nhiệm của quí bà, quí cô. Vàng tốt có bảo lãnh, kiểu kim-thời rất đẹp. Có bán nút áo kiểu, đồ đồng, đồ thiếc, lãnh làm bánh mứt đám cưới và lãnh thêu đủ kiểu.

Các bạn nử lưu cần phải săn sóc da mặt để cho được mãi mãi trẻ trung. Muốn cho cô duyên và giữ vẻ đẹp các bà các cô nên mua phấn đồi mặt và crème hiệu «TOKALON».

Chỉ có hiệu phấn (TOKALON) là đáng dùng thôi.

NỔI TIẾNG KHẮP CẢ THẾ-GIỚI

WINCHESTER

TRADE MARK

Hiệu-Đèn và Pile Huê Kỳ Nhãn « CÂY SÚNG »

Do hãng Winchester Repeating Arms Co New Haven, Conn U. S. A. chế tạo

Đèn và Pile hiệu « Winchester » nhãn « CÂY SÚNG » đã nổi tiếng khắp thế-giới; ai dùng đèn Pile mà không tiếm được hiệu « Winchester » nhãn « Cây Súng » thì chẳng phải là người biết xài đèn Pile! Vì đèn và Pile của hãng « Winchester » khi chế-tạo đã nghiên-cứu lắm công phu, nên vỏ đèn dùng toàn bằng loại sắt trắng đúc thành, không bao giờ có những lần cọ chỉ; khỏi sợ trống hơi di điểm trong Pile như các thứ đèn Pile khác. Còn Pile thời lại chứa đầy đủ sức điện và nhờ rập máy kiểu tốt, sức sáng cực kỳ quang minh, rọi khắp xa gần, nhiều điều phương tiện.

Đèn Pile « Winchester » còn có cái đặc-sắc hơn các thứ đèn Pile khác là dùng nó ít hao hơi, vỏ đèn tốt đẹp chắc chắn, giá bán phải chẳng, thật rất hạp với thời kỳ kinh tế nầy!

Quí-vị hãy tiếm mua thử đèn Pile hiệu « Winchester » nhãn « Cây Súng » về dùng rồi so sánh với các thứ đèn Pile khác mới biết lời nói của chúng tôi là đúng!

Tổng đại lý tại Việt-Nam:

MY-QUANG & Cie

N° 33, Bd Tổng-đốc-Phương — CHOLON

Chuyện thị-phi

(Tiếp theo trương nhứt)

Vậy Trương-Tiêu tôi tuy bất tài chớ dám quả quyết rằng: Nếu càng tăng giá thuốc phiện thì càng thấy lưng tung sự phiền-động trong xứ nầy luôn.

Không phải chỉ tại dân nó cảm tức vì không có thuốc phiện rẻ mà hút như bạn đồng-nghiệp tôi đã nói. Sự cảm tức ấy có nhiều là phải có, song dầu có cũng chẳng có đến nỗi gì đâu?

Chỉ hại nhứt, nguy nhứt là bao nhiêu con người xưa nay đã nhờ thú yên hà mà đeo cái tâm-hồn lánh xa trần tục để tiêu-dao trên áng khói mây, thì bây giờ bỗng thình-lình vì thuốc cao giá, không có hút đủ, bèn sột-nhiên tế một cái đuột xuống mặt địa cầu mà chợt tỉnh giấc huỳnh-lương, mới thấy nào đau, nào khổ, nào tức, nào phiền, rồi sầng gân cốt nó xưa nay đang nghỉ khoẻ, có hạng nó xưa nay vẫn yên tĩnh, tâm trí nó xưa nay bị ru ngủ, bỗng thình lình thức dậy thì hết hồn hết vía nó la lối, nó lung tung, nó hoạt động... Chớ có gì lạ đâu?

Anh em hãy nhớ như hồi mấy chục năm về trước, á-phiện còn rẻ rề thì bao giờ có nghe chuyện gì lộn xộn không?

Tuốc phiện rẻ, dân nó năm ỷ nó hút không sướng sao, để bạo động gì lôi thôi cho nhọc xác.

Phải biết rằng ba chủ Hồng-Mao đã lô mò đem giống thầu từ bên Ấn-Độ sang đến Trung-Hoa, thiệt không phải là một việc làm vô ý-thức đâu.

Từ độ nhứt thứ Cách mạng của Trung hoa đã thành công đến nay là có những 25 năm trường, mà chủ Tàu còn chưa dây khỏi cái sự ám ảnh của á Phù Dung, nên tự mấy trăm-năm nay ai đánh cũng chịu, ai hiếp cũng cam ai hơn cũng mặc.

Bởi vậy theo Trường-Tiêu tôi thì nếu Chánh phủ bây giờ hạ giá á-phiện xuống cho rẻ mạt, hay là tốt hơn nữa hãy thi cho dân nó hút không trong khoản một năm thử coi. Tôi dám quả quyết, dám cam đoan rằng sẽ không còn diễn thuyết, không còn bạo động, không còn dinh công, không còn biểu tình, không còn cọng sản quái quỉ gì nữa.

Toàn cõi Đông Pháp sẽ yên tĩnh êm ro như tơ. Chừng ấy chắc quan Thuộc địa bộ Thượng Thơ nào cũng muốn qua chơi cho biết cái xứ thần tiên nầy hết.

VIỆC LỘI THỐI Ở NHỰT

Cái điềm chẳng lành của bọn quân phiệt với nghị-viện

Hội đồng tư vấn có gởi cho Chánh phủ một dự án định lập một cơ quan trung-ương để chỉ đạo sự chánh trị và kinh tế của quốc-gia. Hội-đồng cho biết rằng bản dự án ấy không có trong hiến pháp xin hạ nghị viện nên tán thành khoảng chi xuất về nước ấy.

Sự quả quyết nầy tỏ ra rằng hội-đồng cố-vấn lần lần bắt buộc bọn quân-phiệt thi hành chánh-sách của họ bằng chỉ dụ nhà vua chớ không cần có nghị-viện chuẩn y hay không.

Báo Nhựt-Nhựt tân-văn cho hay rằng ông Satoh có ý muốn lập một hoà ước bất xâm - lược với Huê kỳ ở Thái-bình-dương đặng ngăn cản sự tự do tăng binh, đó là điều kiện căn nhứt và trước nhứt về sự giao-thiệp giữa Tàu và Nhựt.

Ông Satoh có tuyên bố với báo giới rằng ông ta cho rằng việc thương thuyết để giảm sút, bình bị không còn hợp thời nữa. Ông lại còn nói rằng hiện nay ông ta đứng ngoài việc thương thuyết ấy Nếu phải lo về nước Tàu thì theo ý ông nên có một cuộc giao đãi tử đa. Rốt sau ông Satoh, lại cải-cái tin đồn rằng Nhựt có hứa nhìn nhận chánh phủ Burgos sau khi chánh phủ nầy chiếm được thành Madrid bởi vì đối với xứ Tây ban nha, Nhựt sẽ có lợi về kinh tế như ở Ý và ở Đức.

Các nhà từ thiện xin nhớ

Ngày Chúa-nhựt 9 Mai là ngày bán dấu hiệu Hồng-thập-tự ở khắp cả Namkỳ để cứu trợ người đau khổ.

Công việc làm của hội Hồng-Thập-Tự ai cũng đều biết thì phận sự của mọi người đều phải giúp lạc quyên nầy được kết quả tốt đẹp.

VÌ GHEN TƯƠNG

Tên Rốt đâm vợ và chị vợ suýt thiệt mạng

—(o)—

Chị Trần thị Rớt 27 tuổi ở làng Tân trung (Giadinh) có chồng tên là Nguyễn văn Bốt làm nghề rầy bài. Hai vợ chồng Bốn ăn ở với nhau có gần 2 năm nay, nhưng vì lẽ ghen tương sau đó mà từ 3 bữa rày Thị Rớt không còn ở chung với anh Bốn nữa.

Chồng một nơi vợ một ngã, tưởng là ai làm nấy ăn, chết ai nấy chu thị Bốn đem trải tìm mà biết cho một người trại khác.

Tuy là ở riêng nhưng tên Bốn cũng còn ghen tương dữ dội 7 giờ tối hôm kia thị-Rớt đang ngồi trong nhà tên bốn lén lại châm quet đốt..lửa cháy cao ngọn Thị Rớt không đảm ở nhà vừa chạy ra tới sân thì bị tên Bốn chém một dao ngang yết hầu té nằm lăng lộn, như gà bị cắt cổ. Thị Rung chị vợ của Rớt cũng vừa đến trông thấy liền la lên cầu cứu cũng bị tay Bốn đâm một dao vào hông té qui

Truy hỏi lên kẻ bán cần chạy đến cứu tắt ngọn lửa kiệp và chở hai người bị thương đi Dưỡng đường Giadinh.

Tên Bốn đã bị bắt.

Kính cáo độc-giả Cao-miên

Trong tháng Avril, bổn báo có tuyên bố cái tin M. Nguyễn-đức-Kính đi toàn xứ Caomiên. Nhưng bị bịnh thành thử đến nay M. Nguyễn-đức Kính nhứt định lên viếng qui độc-giả để thưa chuyện tiền bạc, và nhơn dịp nầy có đông thêm bạn đọc cho Đ. N. N.

Mong rằng qui ngài cho thêm ít tiền bảo để ý tin nầy.

Đ. N. N.

Ông đốc-tơ Tung được phép sang nghỉ bên Pháp

Chúng tôi mới hay tin ông đốc-tơ Nguyễn văn-Tung, lương y cai quản nhà thương phong tính Sa-gòn, được phép nhà nước cho sang Pháp nghỉ.

Đến 9 Mai tới đây ông Tung sẽ đáp chiếc tàu « Jean Deborde » sang Pháp.

Với nghề tân tuy trong các chứng bịnh phong tình mà ông Tung đã lưu công bấy lâu nay bần dân chúng ở Saigon không còn sỉ mà chẳng nghe biết cái tên tuổi của ông.

Chúng tôi có lời chúc ông đi đường bình an.

Tin Hà-thành

(Tiếp theo trương nhứt)

Nhưng một hôm quan lớn lại thấy gối đồ qui giá kia trở lại cho mình.

Nghĩa là ông Toàn quyền Brévié không nhận gói đồ ấy.

Quan lớn lấy làm lạ:

Quan lớn tỏ ý không bằng lòng xử Phi châu là xử đã đào tạo ra một ông « Toàn - quyền kỳ-quái » như thế

LẠI ÔNG ARNOUX !

Ông Arnoux !

Chắc các bạn đọc ở Saigon không lạ gì ông ấy!

Năm 1935 ông ta đã làm cho dư-luận ở Saigon xôn-xao. Vì ông ta đánh một người linh Annam trong khi làm phận sự!

Nguyên do chỉ người linh Annam kia không biết rằng ông ta là... chánh chủ sở Mat - thám Bắckỳ.

Vừa rồi hôm hội nghị Bắc-kỳ Arnoux lại làm cho người ta phải để ý đến!

Ông ta đã dùng cái « can » của ông ta để đánh rớt cái ống điếu « Ropp » của bạn đồng nghiệp Hiến-Chi dương ngậm ở miệng.

Ông ta có cái « cử chỉ » tối nhà nhiên ấy chỉ vì bạn đồng-nghiệp Hiến-Chi trong khi cầm cái ống điếu « Ropp » nói miệng.

Bắc-kỳ không nói đến việc nầy.

Nhưng không phải vì báo-giới Bắc-kỳ cầm-phục ông Arnoux đâu!

ĐIỀN VI... TIỀN

Số 6 000$ trong kỳ sổ xố Đông-Pháp vừa rồi đã về tay hai người dân-bà buôn bán ở Kế-sát (Hải-dương).

Nhưng bà Nắc, một người trong hai người ấy, sau khi được tin mừng trúng số liền phát điên.

Thỉnh-thoảng bà lại nhảy múa, ca hát làm cho người nhà phải lo ngại. Nhiều người lấy đó làm một cớ để an-ủi lẫy mình.

Đức-Thành-Hưng

GIADINH

CÓ CHO MƯỚN XE HƠI MUI SẮP. CÓ LÃNH LÀM BÁNH ĐÁM CƯỚI KIM THỜI RẤT HUẾ MỸ. MỖI BUỔI SỚM MAI CÓ ĐỦ ĐỒ ĐIỂM TÂM, TRƯA VÀ TỐI CÓ ĐỒ GIẢI LAO.

Nhớ xem tiểu-thuyết

SƠN-DONG DAI HIEP

(TRƯƠNG 3)

DÙNG THUỐC SỐ

Xin coi chừng giả mạo

SÂM - NHUNG DƯỢC - TINH hiệu «ÔNG-GIÀ»

Là nhà thuốc bổ thận và bổ huyết hay hơn hết, có danh hơn 60 năm ai dùng rồi cũng đều biết rõ. Nay có thứ giả mạo thật giống. Vậy quí ngài có mua xin nhớ ve thuốc nầy kẻo lầm thứ giả phải tiền mất vật còn suốt đời vẫn bịnh hoạn — Mỗi ve giá... 0p.60

Trữ bán trên 800 nhà đại-lý khắp nơi.

Nhà thuốc trứ danh

VIÊN-ĐÔNG

116 Rue de Paris — CHOLON

PHÒNG COI MẠCH

J. B. PHẠM-VĂN-THUẦN

Médecin civil

Đã chục năm kinh-nghiệm trong nhiều nhà thương Lục-châu và Saigon — Cholon

63 Rue Colonel Grimaud 63

(sau gà xe điện chợ Saigon)

Giây thép nói — 21875

Sớm mai — 7 giờ rưỡi tới 12 giờ

Chiều 3 giờ tới 7 giờ

CHÓNG MẶT — NHỨC ĐẦU — NẶNG BỤNG — KHÓ TIÊU ĐỜM — MỎI RÃI — ĐẠI TIỆN LỎNG, v... v...

Sinh ra vì BỆNH TÁO, kinh niên hay mới mắc

CHỮA KHỎI bằng thuốc **PRUNAGAR**

Dễ dùng: 1 hay 2 bánh thuốc lúc bữa cơm chiều, thì sáng hôm sau, không đau bụng và đau đớn, ĐI ĐẠI TIỆN ĐƯỢC NGAY.

Laboratoire du Dr VERMERSCH, 71, Rue Saint-Jacques, PARIS-V°

Bán ở Bào chế SARREAU, Saigon và các hào chế tốt ở Đông Dương

TRỰC TÍCH

TIÊU - DÀM - HOÀN

Thuốc trị đau bụng phòng-ích, đau bụng kinh-niên

1°) PHÒNG-TÍCH [illegible] hoặc uống rượu [illegible], hoặc [illegible] xa về cơn đương mệt nhọc, hoặc [illegible] đau bụng thì quên [illegible] rồi hiệu nhập phòng-tích [illegible] đau bụng PHÒNG-TÍCH [illegible] có cục đam đóc, hoặc bụng [illegible] hoặc bụng bên hữu khó [illegible] bụng chả ăn ngày [illegible] không [illegible] no hơi sinh ruột [illegible] chua, hay đau, đương đau [illegible] uất dữ dội [illegible] thân mệt nhọc đau bụng lan [illegible] không hết [illegible] hoặc [illegible] đau bụng PHÒNG-TÍCH [illegible] lần lần tiêu hết các tính đầu [illegible] mình mạnh khoẻ sức lực hơn xưa.

2°) ĐỘC TÍCH [illegible] cao nước độc bị [illegible] khí phát ra bình rét [illegible] đàm độc tích tụ trong bụng [illegible] cục bụng [illegible] hữu không chung, nằm [illegible] càng ngày càng lớn [illegible] có đau bụng, ăn uống [illegible] nơi ở chưa đã mất nhọc [illegible] gầy ốm, mông thì nhọc [illegible] cục bụng lần lần [illegible] dứt các tính đầu hết.

3°) ĐẠI ỨNG ĐÀM TÍCH [illegible] người [illegible] cũ, ăn đồ [illegible] hoặc các thứ [illegible] chứng đầu bụng và đau đớn, sau khi [illegible] đồ ăn [illegible] rồi ăn đồ [illegible] bụng sanh ra đàm mà [illegible] uống rượu [illegible] uống thành ra [illegible] ăn [illegible] chứng, làm cho [illegible] uống [illegible] đau bụng [illegible] uất dữ dội, thường hay [illegible] mặc dầu chống mặt bằng [illegible] gầy ốm uống hoàn [illegible] lần, cục đầm [illegible] hết, các bịnh đều hết.

[illegible] đau bụng kể trên bình [illegible] đều tương tự như nhau, [illegible] đương đại lộn cốt, cái [illegible] bịnh uống hoàn thuốc [illegible] hết và 10 thứ là một [illegible] thuốc gia vị riêng đặc biệt mà sự [illegible] đang ngán vàng, có [illegible] lâu lắm nhưng kể [illegible] thuốc tục trăm mà không [illegible] sau cấp thuốc nầy chỉ trên có [illegible] tính hết dứt tôi đã thí [illegible] nhiều bịnh như vậy, [illegible] mới xứng đáng đem ra công [illegible] để trừ tuyệt những [illegible] nghèo chẳng xã hội, mà đáng [illegible] cho nước thuốc nước [illegible] cung lao của tôi sưu [illegible] tâm [illegible]

ĐƠN BÀ CÔ THAI KHÔNG NÊN UỐNG

Ngày [illegible] 1940

Nhà thuốc Vũ VĂN VĂN

THU DAUMOT

Chủ nguyên

229 Rue d'Espagne — Saigon

CHỮA khỏi tận gốc chứng

BỆNH LẬU

chẩm mới hay có đau bụng thấp và hàng trắng lòng

THUỐC BAO

JANOL

Kiến hiệu bằng mười thuốc Saxtal

PELLIER, 117 tr. Rue Ordener, PARIS và các hiệu bán chế tốt

Saigon: Pharmacie Centrale, 19-201 Rue Catinat

Dạy riêng Pháp-văn

Dạy học chung

Pháp-văn thương-mãi. Bài vở soạn riêng cho mỗi nghề-nghiệp. — Tập nói chuyện; bài vở soạn cho các nam nữ mới học và muốn học thêm. — Dạy đồ đi dự thi; dạy bằng cách gởi thơ.

Rất cần cho mọi người có thể đến tại nhà dạy

Giá rất hạ — Dạy mau giỏi

PAUL CHEP

84 Rue de Reims Saigon

Nguyên học-sư ở đại học đường Paris.

Nhà nghiên cứu kinh nghiệm

Từ Thượng cổ chí Trung cổ cho đến hạ nguơn ? ? ?

BẮT ĐẦU TỪ CỔ THẾ-GIAN

Thi loài người ở đâu mà xuất hiện, sanh hóa, rồi tồn sanh toàn thể ở trong vũ trụ, tự thuở có thế gian ? Nếu mà nhà cổ học không có kinh nghiệm thâm thúy, tuyệt đối cao xiêu, thì bao giờ bí danh cai vật gì mà hóa sanh loài người nguyên chất chân vì từ thuở ở mình cho đến khi sống tổ, nhà cổ học nhờ cổ hu lưu truyền nhiều phương huyền bí mới biết cái đời người sanh ra ai ai cũng phải chịu cái cảnh ưu sầu thảm não cái kiếp lầm người ở thế-gian: người mà có việc rắc rối trong gia đình hoàn cảnh sử bức mà không tìm nhà tướng số đặng mà hỏi cái nguyên nhơn việc nên hư thành bại là người vô phước trong cõi đời.

HỒ-NGỌC-SUNG

Nhà tướng số nổi danh nhứt tại Saigon đường Colonel Boudonnet số 158 dời lạc xoong (Bau đồm về nhà lớn ở Laitieu).

ĂN THÌ LỰA MIẾNG CHO NGON...

Dùng vật chất mà bồi dưỡng tinh thần là chủ tâm của bổn hiệu.

Hiệu « Văn - Điển Bài tửu Lầu » môn bài 95 đường Paris, ngang cửa rạp hát Quang - Đông chợ cũ là một tiệm đã được qui khách Việt - Nam chú ý đặc-biệt, chẳng nhưng vì các cách tiếp rước nhà nhơn, phục sự cẩn tắc chương đơn trang hoàng, mà cũng vì các phương chọn để ăn toàn hảo lo nấu nướng tinh vi, không đam phụ với bổn chữ CAO LƯƠNG MỸ-VỊ.

Bổn hiệu lạc cố đặt riêng ở kế lên môn bài 96, mặt Chi-ngành số 94 đường Paris - Cholon, cũng bàn đủ các thức ăn ngon mà giá rẻ vì bài trí đơn giản hơn.

Xin Chư tôn quan cố.

signal OPTIQUE GÉNÉRALE Saigon

163 Rue d'Espagne

OPTICIEN

M. DAUPHIN

monex Optica Optique Optique star

Ở xứ nóng mặt trời

hãy gìn giữ cặp mắt quí ngài

với Kiến của bổn hiệu

DIRECTEUR: Ngô-ngọc-Thẩm

J. Lucisier.

Imp. THANH-MAU SAIGON

Le Gérant: DUONG-THANH-PHONG

MAU